

НУБІП України

НУБІП України

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

11.11 - КМР. 1739 «С» 2020.11.12. 032.ІЗ

ОМЕЛЬЧЕНКА ВЛАДИСЛАВА ВОЛОДИМИРОВИЧА

2021 р.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

УДК 336.717.3

ПОГОДЖЕНО
Декан економічного факультету

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри банківської справи
та страхування

Діброва А.Д.

Худолій Л.М.

« » ^(підпис) 2021 р.

« 26 » ^(підпис) листопада 2021 р.

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

«Управління лізинговими операціями банку»

Спеціальність 072 Фінанси, банківська справа та страхування

(код і назва)

Освітня програма Фінанси і кредит

(назва)

Орієнтація освітньої програми освітньо-професійна

(освітньо-професійна або освітньо-наукова)

Гарант освітньої програми

д.е.н., професор

Худолій Л.М.

(підпис)

(ПІБ)

Керівник магістерської роботи
к.е.н., доцент

Виконав

Муравський О.А.

(ПІБ)

(підпис)

Омельченко В.В.

(ПІБ студента)

Київ - 2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри банківської
справи та страхування

д.е.н., проф.

Худолій Л. М.

« 22 »

вересня

2020 року

ЗАВДАННЯ

ДО ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТУ

Омельченку Владиславу Володимировичу

(прізвище, ім'я, по батькові)

Спеціальність 072 Фінанси, банківська справа та страхування

(код і назва)

Освітня програма Фінанси і кредит

(назва)

Орієнтація освітньої програми освітньо-професійна

(освітньо-професійна або освітньо-наукова)

Тема магістерської роботи «Управління лізинговими операціями банку»

Затверджена наказом ректора НУБіП України від 12.11.2020 р. № 1739 «Є»

Термін подання завершеної роботи на кафедру 2021.11.16

(рр, місяць, число)

Вихідні дані до магістерської кваліфікаційної роботи: законодавчі і нормативно-правові акти, що регулюють банківську діяльність в Україні, статистичні матеріали, наукові праці вітчизняних та зарубіжних авторів з досліджуваної проблематики, публікації в періодичних виданнях, журналах та газетах, інформаційні ресурси глобальної мережі Інтернет.

Перелік питань, що підлягають дослідженню:

1. Теоретичні аспекти діяльності банків з організації лізингових операцій
2. Діагностика діяльності банків з надання лізингових послуг
3. Шляхи покращення діяльності банків з організації лізингових операцій

Перелік графічного матеріалу (за потреби): _____

Дата видачі завдання «21» вересня 2020 р.

Керівник випускної
магістерської кваліфікаційної
роботи

(підпис)

Муравський О. А.

(прізвище та ініціали)

Завдання прийняв до
виконання

(підпис)

Омельченко В. В.

(прізвище та ініціали студента)

РЕФЕРАТ

Тема магістерської роботи «Управління лізинговими операціями банку», представлена на 78 сторінках друкованого тексту, містить 12 таблиць та 11 рисунків та складається із вступу, трьох розділів, висновків та використаних джерел.

Для написання роботи було використано 65 джерел, а саме: були наукові праці вітчизняних і зарубіжних фахівців у сфері банківської справи, статистичні та аналітичні матеріали державних установ, Державної служби статистики України, Національного банку України, Міжнародного Валютного Фонду, положення законодавчих та нормативно-правових актів щодо функціонування банківської системи України, реалізації функцій банківського нагляду й оцінки банківських ризиків. Серед використаних джерел інформації також угоди і рекомендації Базельського комітету з питань банківського нагляду, фінансова звітність українських комерційних банків за 2014–2020 рр., дані інформаційно-аналітичних видань, ресурси мережі Інтернет.

Метою магістерської роботи є обґрунтування теоретичних положень та надання практичних рекомендацій стосовно діяльності банків зі здійснення лізингових операцій.

Для досягнення мети були поставлені такі завдання:

- розкрити сутність економічної категорії лізингові операції;
- узагальнити основні мотиви та чинники формування системи організації лізингового кредитування в банках;
- провести діагностику процесу здійснення лізингових операцій;
- промоніторити тенденції розвитку сучасного лізингового ринку в Україні;
- провести ефективну оцінку ризиків діяльності банків пов'язаних з лізинговими операціями;
- вивчити зарубіжний досвід лізингових операцій та перспективи застосування в Україні;

визначити основні напрями розвитку лізингових операцій як
необхідної умови активізації кредитування реального сектору економіки
України

Об'єктом дослідження є процес діяльності банків зі здійснення
лізингових операцій.

Предметом дослідження є сукупність теоретико-методичних та
практичних аспектів діяльності банків з організації управління лізинговими
операціями.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених задач у магістерській
роботі використовували такі загальнонаукові та спеціальні методи і прийоми
дослідження: абстрактно-логічний, статистико-економічний, діалектичний
метод пізнання, табличний та графічний, розрахунково-конструктивний та
експериментальний, аналізу і синтезу, а також інші методи дослідження.

Інформаційною базою для написання магістерської роботи були вітчизняні
та зарубіжні літературні джерела, законодавчі та нормативні акти Верховної
Ради України, офіційна науково-аналитична інформація ресурсів Internet та
власні дослідження автора.

Практичне значення одержаних результатів магістерської роботи
полягає у наданні рекомендації автора стосовно підходів та заходів спрямованих
на вдосконалення діяльності банків з організації управління лізинговими
операціями в банку.

За матеріалами магістерської роботи було опубліковано 1 тези у збірнику
матеріалів доповідей 75 науково-практичної студентської конференції
«Концептуальні засади розвитку аграрного сектору економіки України в умовах
глобальних викликів».

НУБІП України

ЗМІСТ	
ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЛІЗИНГОВИМИ ОПЕРАЦІЯМИ БАНКУ	7
1.1 Економічна сутність категорії «лізингові операції».....	7
1.2 Система управління лізинговими операціями банків.....	17
1.3. Організаційні аспекти управління лізинговими операціями.....	19
РОЗДІЛ 2. ДІАГНОСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ З НАДАННЯ ЛІЗИНГОВИХ ПОСЛУГ	27
2.1. Аналіз участі вітчизняних комерційних банків в лізингових операціях.....	27
2.2. Оцінка тенденцій розвитку ринку лізингових послуг в Україні.....	33
2.3. Управління ризиками банків пов'язаних з лізинговими операціями.....	41
РОЗДІЛ 3 ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ З ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ	49
3.1. Світовий досвід організації лізингового кредитування та перспективи його впровадження в Україні.....	49
3.2. Ефективна організація управління лізинговими операціями як необхідна складова покращення кредитування реального сектору економіки України.....	59
ВИСНОВКИ	70
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	73

НУБІП України

ВСТУП

Актуальність теми. Серед видів підприємництва останнім часом в Україні стрімко розвивається бізнес лізингових операцій. Досвід іноземних країн та підприємств української економіки свідчить, що при активному використанні лізинг може бути інструментом технічного переобладнання виробництв, позитивних територіальних та галузевих структурних змін, розвитком виробництва високоякісної продукції.

У зв'язку із виявленням негативних тенденцій у вітчизняній економіці та великою кількістю заборгованостей по кредитах, банками було переосмислено кредитну політику, в цього підвищилися вимоги до рівня її організації та проведення.

Однак це суттєво знизило кількість клієнтів і, щоб вийти із нинішньої кризи, що виникла з кредитуванням, банки почали застосовувати схеми лізингу як таку, що має відносно мінімальний ступінь ризику. На даний час лізинг є достатньо новим інструментом фінансування. Цьому допомагають загальні тенденції розвитку національної економіки та інші позитивні зрушення.

В даний час створені базові законодавчі, нормативно-правові та методичні напрацювання для розвитку лізингових операцій та лізингового кредитування в Україні, вони також вимагають у підприємств найвищих технічному досягнень. Однак у сучасній літературі немає наукових та практичних напрацювань з використанням лізингового кредитування як допоміжного кредитування реального сектору економіки. Тож, незважаючи на очевидні переваги лізингу, про його успішність люди в Україні говорять, що не довіряють.

Проблемність діяльності банків, що надають лізингові позики та лізингові операції, вивчали передові фахівці як України, так і в світі. Досліджували лізингові операції, як інструмент кредитного забезпечення для оновлення основних засобів підприємств приєвняли праці вітчизняні фахівці,

зокрема Внукова Н.М., Кочеткова В.М., Луців Б.Л., Лях О.І., Маноїленко О.В., Міщенко В.І., Непочатенко О.О., Ольховикова О.В., Потій В.З., Рязанової Н.С., Слав'янської Н.Г., Усенко Я.Б., Холодного П.О. З числа

зарубіжних фахівців, які вивляли вказані питання необхідно виокремити

Адамса Дж.Н., Газмана В.Д., Гехта Л.І., Головніну Л.А., Горемікіна В.А.,

Кабатову О.В., Карна М.В., Лещенко М.І., Прилуцького Л.Н., Сміта Дж. В.,

Уолтерса Дж., Чекмарьову Е.Н., Шабаліна Е.М., Шпітглера Х.І.

Актуальність роботи магістерської роботи полягає у необхідності впровадження ефективного управління лізинговими операціями банків в

Україні, а також адаптації всесвітнього досвіду різних видів лізингу до вітчизняної економіки.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ БАНКУ

1.1 Економічна сутність категорії «лізингові операції»

В українській економічній сфері лізингова економіка найрізноманітніша зі сфер підприємницької діяльності, саме активна реалізація якої може бути вагомим імпульсно-технічним модернізацією виробництва і розвивати економіку держави в цілому. Крім того, для встановлення значно більшої кількості лізингових операцій в економічній системі вітчизняної економіки потрібно обов'язково переглянути рівень їх організації. Визначення основних лізингових зв'язків описує не лише тривільне багаторічне надання лізингового бізнесу, але й по-факту існуюче місце лізингового бізнесу, тому, розкриваючи його економічну сутність, потрібно з урахуванням вагомих факторів.

Термін «лізинг» (англ. leasing) означає «оренда». При оренді прийняті вступати в договірні відносини орендодавця і орендар з приводу здачі майна в саме той час, коли представлені особливі умови за певну оплату.

Використовуючи термін «лізинг», необхідним є виділення особливого виду оренди - фінансового. Так, наприклад, автори Закону України «Про фінансовий лізинг» визначають фінансовий лізинг як вид цивільно-правових відносин, що виникають з договору лізингу, за яким лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингодержувачем специфікацій та умов і передати її у користування лізингодержувачу на визначений строк не менше одного року за встановлену плату (лізингові платежі) [44].

Д.І.Василенко та Р.М.Капроні [5, с.13] дають наступне визначення лізингу, як складні майнові відносини, в одній одній сторони (лізинговець) наділяють майно у складі інших сторони (лізингодержувачу) на більш тривалий термін і за певну плату ». Згідно з економічною дією енциклопедії

[1], С.184], лізинг – це довічна оренда (від 6 місяців до добування) машин, обладнання, транспортних засобів, виробничих споруд, які існують на основі поворотності, термінових можливостей і можливостей, і необхідних домовленостей між іншими орендодавцем і орендарем, який пропонує їх наступного викупу орендарем.

Однак найбільш повним і ґрунтовним визначення терміну «лізинг» було сформульовано економічною наукою в Конвенції про міжнародний фінансовий лізинг УНІДРУА, яка була прийнята 28 травня 1988 в Оттаві, де наведено таке його визначення: Лізинг операція, при якій одна сторона

(орендодавець):

а) укладає на умовах іншої сторони (орендаря) договір (контракт на поставку) з третьою стороною (постачальником), відповідно до якого орендодавець купує обладнання або засоби виробництва на умовах, затверджених лізингоодержувачем;

б) укладає контракт (договір оренди, лізингова угода) з лізингоодержувачем, надаючи лізингоодержувачеві право користування обладнанням за умови виплати орендної плати [7].

Лізинговий бізнес як частина підприємницької діяльності знайшов своє місце за кордоном вже протягом тривалого часу. Проте сама ідея лізингу утворилась задовго до нашого ери в стародавній державі Шумер. Історики зазначають, що Аристотель у своєму трактаті «Риторика» визначав, що «Багатість полягає у праві користування, а не праві власності». Для цього потрібно використовувати основну ідею лізингу: щоб мати прибуток, намагаючись не мати необхідного матеріально технічного устаткування, або інше майно у власності, потрібно мати лише право на його використання та одержувати дохід.

Лізингові операції для економічного сенсу являють собою активні операції, а для власних організаційних форм можуть бути вважатися посередницькими. Лізинг – вид підприємницької діяльності, застосований на інвестування тимчасово вільні або залучені фінансові засоби, коли по

договору фінансової оренди одна особа зобов'язується придбати у власність обумовлене договором майно у певного продавця і надати це майно іншій особі за плату в тимчасове користування для підприємницької діяльності [2]

Важливим питанням у контексті розвитку теорії лізингу є питання, що стосуються саме функцій лізингу. Основні функції лізингу показані на рис. 1.1.

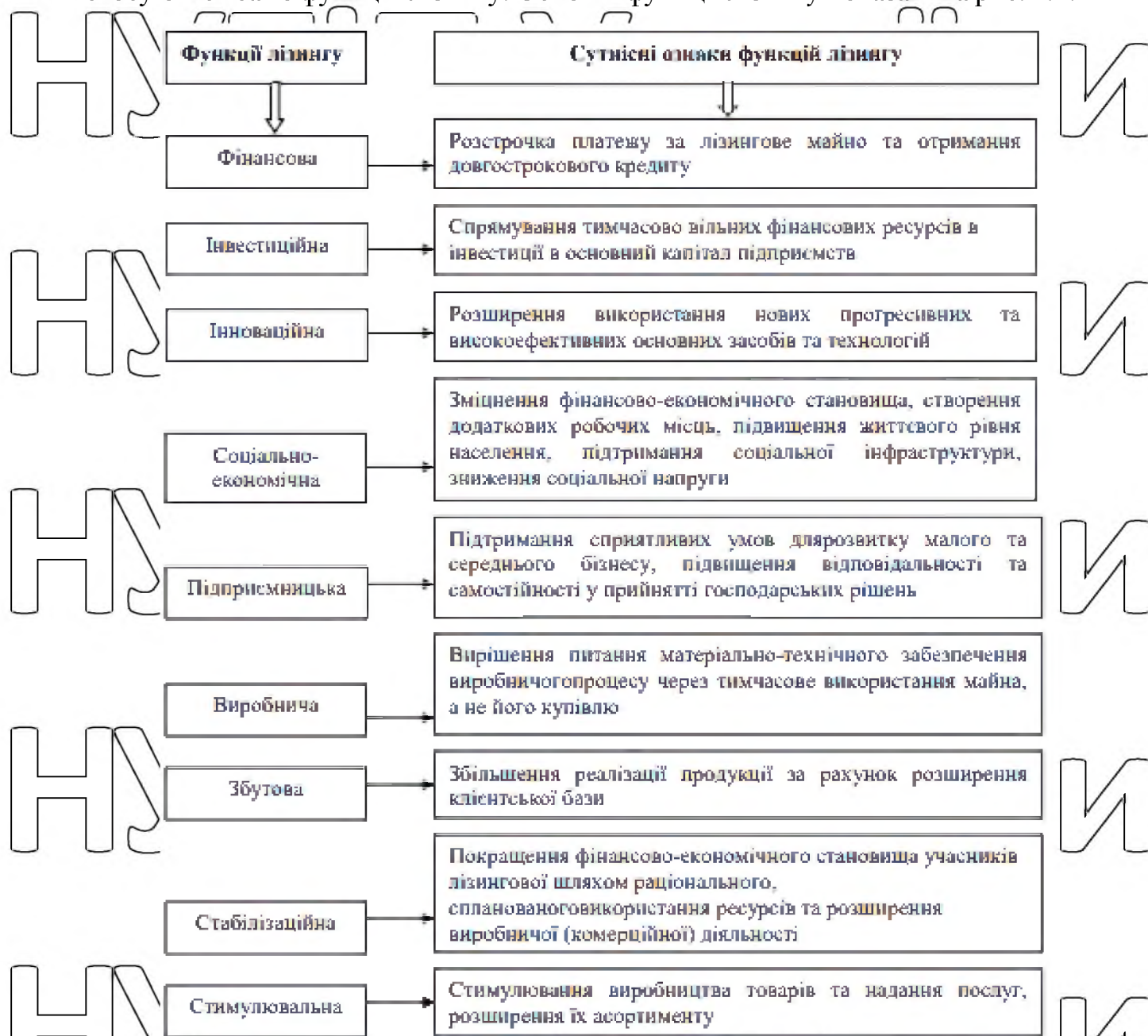

Рис. 1.1. Основні функції лізингу [12]

Реалізація наведених функцій лізингових операцій полягає в приєднанні до заздалегідь домовлених принципів лізингової діяльності, які дають можливість знайти найрізноманітніші тлумачення суті, мети, цілей лізингових операцій. Основні принципи лізингу показані на рис. 1.3.

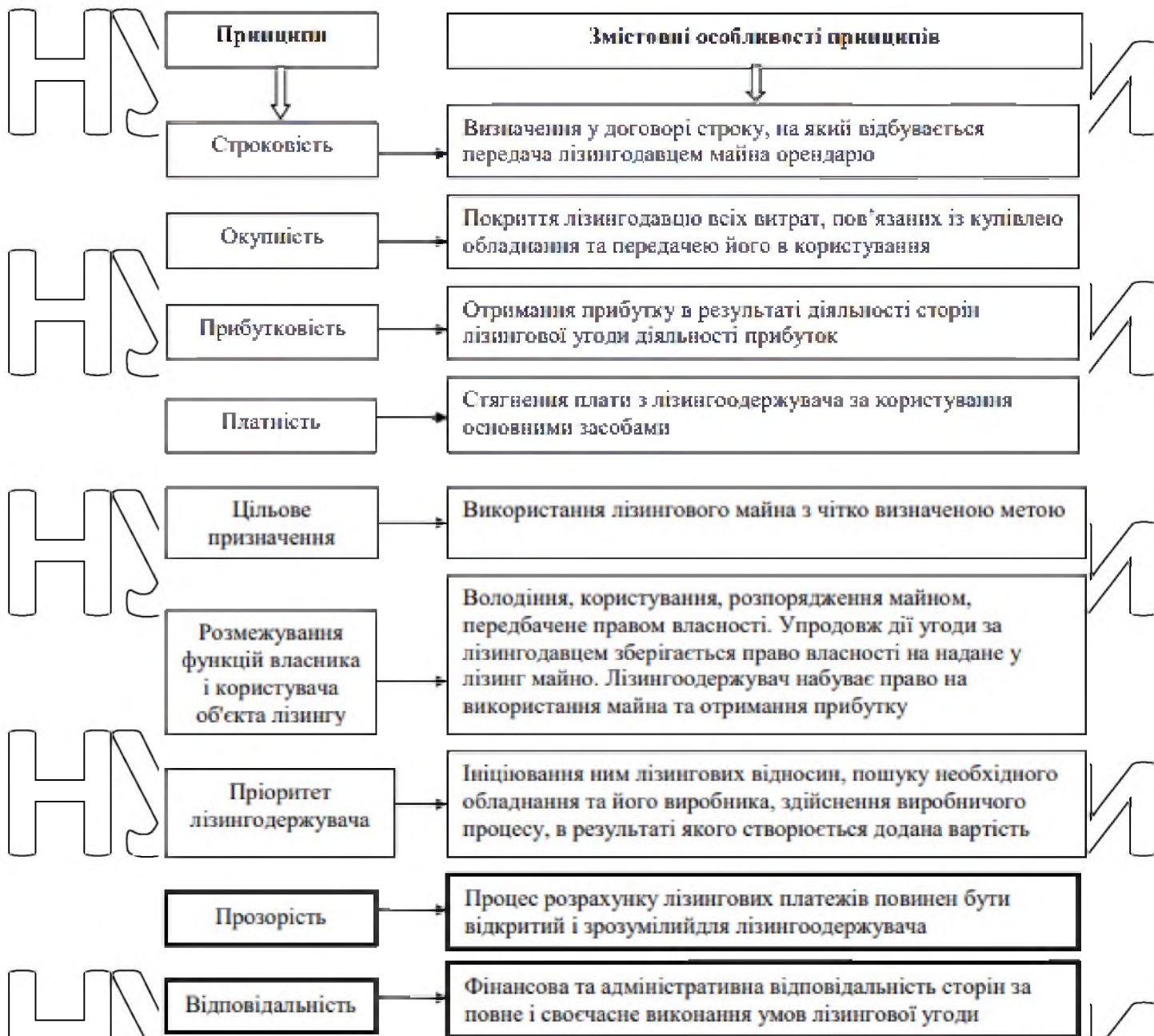

Рис. 1.3. Принципи здійснення лізингової діяльності [21]

Треба відмітити, що лізинг являє собою достатньо складне та різностороннє явище. В його складі операцій є: купівля-продаж, оренда, кредитування та інвестування. Надаючи на певний час елементи основного капіталу, їх власник у певний термін отримує їх назад (як правило, у тій же само натурально-справжній формі), із комісійною виплатою; тобто є принципи суворості та поверненості, а також можливості. Тому складаються саме лізингові кредитні відносини.

Покажемо класифікацію форм лізингу у табл. 1.2.

Класифікація форм лізингу

Л» з/п	Класифікаційна ознака	Форми лізингу		
1.	Склад учасників лізингової угоди	Прямий	Зворотний, або лізбек	Непрямий
2.	Об'єкт лізингу	Рухомого майна	Нерухомого майна	Виробничих комплексів, або проджект-ліз
3.	Обсяг послуг з обслуговування майна	Чистий лізинг, або нет-ліз	Із частковим сервісним обслуговуванням, або Tail-Service-leasing	Із повним сервісним обслуговуванням - «мокрый» лізинг або Full-Service-leasing
4.	Рівень окупності об'єкта лізингу	Капітальний (фінансовий) з повною окупністю Finance Leasing	Оперативний із частковою до 90 % окупністю «Operative Leasing»	Нормативний (дійсний) із частковою окупністю та опцією на викуп
5.	Термін використання об'єкта лізингу	Довгостроковий - строковий - рейтера	Середньостроковий хайринг (hiring)	Короткостроковий рентинг (renting)
6.	Сектор ринку	Національний (внутрішній)	Міжнародний - експортний, імпорнтний, транзитний	Спеціальний
7.	Характер лізингових	Грошовий	Компенсаційний	Змішаний
8.	Тип майна	«3 перших рук» - «First - Hand - leasing»	Вживаного майна «секонд-хенд» - «Second - Hand - leasing»	Револьверний
9.	Спосіб фінансування	Власні кошти	Залучені кошти - пайовий	Роздільні кошти - груповий Leveraged leasing
10.	Ініціатор лізингової угоди	Лізинг рейтера - звичайний лізинг	Хайринг - лізинг виробника	Рейтинг - лізинг лізингодавця

Джерело: [22]

Щодо лізингу, його необхідно розглядати як передачу майна у тимчасове користування на певних умовах строковості, повернення та платності, його використання дуже є подібним на товарний кредит у виробничі фонди.

Але в той же час за змістом і формою лізинг зовні є схожим на комерційний кредит, проте є й суттєва різниця: при комерційному кредитуванні одночасно з передачею товарів у тимчасове користування,

передається й право власності на них, а при лізингу право користування майном відокремлено від права володіння ним. Лізингоодержувач набуває лише права користування об'єктом лізингу, за це він здійснює лізингові платежі лізингодавцю. По закінченні терміну лізингу об'єкт залишається у власності лізингодавця.

У низці випадків у межах лізингових договорів може бути встановлене право лізингоодержувача на купівлю об'єкту після закінчення дії строку договору, (з урахуванням переліку прав власності). Комерційний кредит передається в товарному вигляді, а гаситься у грошовій формі. При лізингу, кредит також надається у товарній формі, але лізингові платежі можуть бути не тільки грошовий, але й компенсаційний характер, тоді коли платіж може бути здійснений у формі поставки продукції чи зустрічному наданні послуг. Комерційний кредит має короткостроковий характер. Класичний лізинг (у світовій практиці) як правило, є найіноваційнішою формою ведення бізнесу.

З іншого боку, за змістом, позичальник та кредитор можуть володіти та оперувати капіталом не у грошовій, а у виробничій формі, то лізинг зовні є схожим також на інвестиції.

Як вже значалось лізинг від оренди відрізняється наявністю як мінімум трьох сторін в угоді (необхідні суб'єкти будемо проаналізувати далі); на відміну від оренди, при лізингу присутнє власне інвестування власних чи запозичених коштів – тобто дотримання необхідних рекомендацій щодо купівлі об'єкту в лізинг; відповідальність перед лізингодавцем за недотримання вимог до об'єкту лізингу лізингоодержувач несе лише тоді, коли він сам бере участь у виборі продавця (постачальника) об'єкту. Окремі види лізингу (передусім фінансовий), ще більше відрізняються від оренди.

Закону України «Про фінансовий лізинг» [37] передбачає що, об'єктом лізингу може бути будь-яке рухоме і нерухоме майно, яке може бути віднесене до основних фондів відповідно до законодавства, в тому числі продукція, вироблена державними підприємствами (машини, устаткування, транспортні засоби, обчислювальна та інша техніка, засоби телекомунікацій тощо), не

заборонене до вільного обігу на ринку і щодо якого немає обмежень про передачу його в лізинг (оренду).

Суб'єктами лізингу є :

1) лізинговець - суб'єкт підприємницької діяльності, який досі потребує службової діяльності, або небажана організація, яка передає членам організації ліцензування лізингових договорів.;

2) лізингоодержувач - субпродукт суб'єкта підприємницької діяльності, котрий виконує участь у ліцензуванні договорів лізингу;

3) продавати лізингового майна - субпродукт підприємницької діяльності, що виготовляє майно (машини, виробляється) та або продає власника майно, яке є лізингу.

Лізингодавцем виступає:

1) встановлення банку, в статуті було представлено даний вид діяльності;

2) спеціалізована лізингова компанія, створена спеціально для роботи лізингових операцій і основна функція, яка застосовується для використання, а також необхідна інформація про міжнародне використання;

3) спеціалізована спеціалізована лізингова компанія, яка допомогла запропонувати додаткові послуги для певного комплексу послуг, які не мають іншого персоналу.;

4) будь-яка організація, яка використовується для власного лізингу - не відповідає, але й не забороняє статут роботи і є достатньо відомим джерелом для лізингових операцій.

Лізингодавець має право:

1) інвестувати на вироблені предмети лізингу як власні, так і збережені та позиційні кошти;

2) обов'язково перевіряють до цього часу лізингоодержувачем члена учасника лізингу та його використання;

3) відмічайте від договорів про лізинг у вас, дотримуючись договорів лізингу або законів;

4) потрібно розробити договори та повернути предмети лізингу у існуючих законах та договорах, що існують;

5) стягувати з лізингоодержувачами прострочену заборгованість у бездоганному здійсненні на основі справжнього напою нотаріуса;

6) вимагають від лізингоодержувача відшкодування збитків, що дотримуються закону та договорів;

7) потрібно повернути предмет лізингу та довідатися про помилки, зроблені за договорами, які підлягають виконанню угоди про невиконання чи виявлення викриттів, що виявляють помилки, пов'язані з лізингоодержувачем за договорами лізингу.

Лізингоодержувач має права:

1) вибирати предмет лізингу та продавця або встановлювати спеціалізовані предмети лізингу та вибирати вибір лізингопартії;

2) ви можете бачити свої предмети лізингу, які не знають його та / або замовчувати договори, спеціалізації;

3) потрібно розривати договори про лізинг або відзеркалення від своїх законів та договорів про лізинг;

4) вимагати від лізингу готівки відшкодувати збитків, затриманих за невиконання або неналежних представників домовленостей про ліцензування.

Договір лізингу має бути укладений у письмовій формі. Передавання продукту лізингу (оренди) робити в строках і на людей, які зазначаються в угоді про лізинг (оренду). Можливе збільшення строкості лізингу (оренди), що робить специфічні збереження в лізинговій угоді [51].

На початку терміну дії угоди обговорюється також те, що в разі можливості зміни наміру лізингоодержувача придбати об'єкт лізингу (оренди) за ціною, нижчою за його справедливую вартість на дату придбання, мінімальні лізингові (орендні) платежі включатимуть у себе мінімальну лізингову (орендну) оплату за весь термін лізингу (оренди) та суму, яку слід оплатити згідно з угодою на придбання об'єкта лізингу (оренди).

Передача об'єкта лізингу полягає в терміновості і на всіх, додержаних умов у договорах лізингу.

Строк лізингу – це незмінний термін, на якому лізингоодержувач уклад угоду на лізингову техніку.

У угоді про проект лізингу (оренду) можна здійснити звичайно лізингові (орендні) платежі на весь термін лізингу (оренди). Форма лізингових платежів зображена в табл. 1.2.

Таблиця 1.2

Форма розрахунку лізингових (орендних) платежів

Дата платежу	Мінімальна сума лізингових (орендних) платежів, що сплачується регулярно	Фінансові витрати	Компенсація вартості об'єкта лізингу (оренди)	Залишок зобов'язання з лізингу (оренди) на кінець періоду
1	2	3	4	5

Лізингоодержувач щомісячно сплачує лізингодавцю оговорену суму за виконаними договорами у вигляді лізингової оплати.

Лізингова плата має в собі суму частини вартості об'єкта лізингу; суму, яку сплачують як відсотки за великий кредит на придбання майна за договорами лізингу; винагороду; компенсація інших осіб лізингодавця, які мають домовленості в договорі лізингу.

Лізингові платежі як у балансі лізингоодержувача, так і в балансі лізингодавця мають поділитись на відсоткові платежі за позиками та платежі за основною сумою неоплаченої заборгованості.

В залежності від певних випадків кількість учасників угоди можуть долучитися чи швидко відсторонитися. Крім головних трьох сторін у ряді випадків в угоді можуть брати участь брокерські (посередницькі) компанії, трастові корпорації, службові установи та інші організації.

Склад учасників може зменшуватися, якщо постачальником та лізингодавцем є одна й та сама особа. У цьому випадку питаннями лізингової діяльності займаються філії лізингові компанії, які виготовляють продукцію

виробників для просування світової продукції на ринку, а також спеціалізовані відділи у складі підприємств-виробників.

Лізингові компанії звертають увагу, в першу чергу, на надійність лізингоодержувачів генерують грошовий потік для того, щоб виплатити лізингові платежі, а вже потім розглядають фінансове становище чи кредитну історію.

Це є однією з можливостей використання лізингу для малих та середніх підприємств, а також для підприємств в аграрній сфері, оскільки у них, як правило, відсутні необхідна кредитна історія та кошти для забезпечення банківського кредиту. Лізинг дає позитивний вплив на економіку будь-якої країни, адже він дозволяє [40]:

- приивиджені результати малого та середнього бізнесу, підприємства аграрної сфери;

- великі об'єкти ;

- збільшувати поширення інформації у національну економіку;
- використовувати конкурентоздатне середовище на кожному ринку;
- певне технічне та технологічне переформатовані підприємства, досягнуті конкурентоспроможності економіки.

Отже, розвинений малий та середній бізнес – це потрібна складова стабільного розвитку ринкової економіки держави. Лізинг є конкурентним бізнесом, що здійснюється у сфері малого та середнього бізнесу, який використовує не потрібні вимоги ліквідності, необхідні для кредитного бізнесу.

1.2 Система формування управління лізинговими операціями банків

Щоб бути ефективною, лізингова компанія повинна розробити стратегію, яка працює для її фінансування. Як і будь-яка компанія, вона може використовувати власні ресурси, або отримувати кредитні ресурси. Однак це не єдині методи фінансування, які орендодавець може використовувати для придбання предметів лізингу.

Факторинг – це операція, в ході якої компанія отримує гроші від фактора (банку чи фінансової установи), передаючи свої права на свою користь, пов'язаних з третім особам. Інші компанії, які використовують отримані результати, втрачають роботу в службі обслуговування дебіторської заборгованості та приватної власності або можуть бути звільнені від інших неплатоспроможних боржників.

За договором позики позикодавець, якою може бути будь-яка фізична або юридична особа, передає гроші другій стороні (позичальнику), а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошей у строк, визначений кредитним договором. Таким чином, лізингова компанія може запропонувати узгодити позиції з будь-якими фізичними чи юридичними особами, які мають позитивні позиції та отримали кошти за європейським законодавством.

Приймаючи рішення про відомий статутний капітал, лізингова компанія повинна пам'ятати, що законодавством запропоновані необхідні вимоги до необхідного статутного капіталу. Так само відомий статутний капітал був можливий лише після його відокремлення, яким є основний капітал; рішення про використання статутного капіталу змінюється на статус товариства, який для цього має бути найвищим.

Законодавство, що регулює випуск цінних паперів, містить певні обмеження щодо випуску облігацій. Так само, якщо лізингова компанія є акціонерним товариством, вона може видавати законодавчі акти на більш ніж

25 відсотків великого статутного капіталу навіть після використання програм для використання віртуальних компаній. Однак, якщо лізингова компанія створена у формі товариства з обмеженою відповідальністю, випуск облігацій таким підприємством не підпадатиме під ці обмеження [32].

Програма сек'юритизації розвиває створення на ринку ліквідних лізингових портфель, розвиток ринку цінних паперів, що є важливим етапом економічного розвитку. Хоча сек'юритизація є складним механізмом, який лише нещодавно почав застосовуватися в країнах з розвиненою лізинговою інфраструктурою, темпи зростання програм сек'юритизації вражають [32].

Лізинг – найпопулярніша стратегія розвитку будь-якої країни. Для України політика модернізації використовує і розвиває підприємства та економіку в цілому також є статистичним фактором економічного розвитку. Без цього важко сподіватися, що Україна зможе стати в один ряд з представниками країн світу, Європи, світу та дотримуючись конкурентоспроможності. Оновлення основних, що використовуються в сучасних програмах, допомагають досягти рівня життя, бездоганного розвитку малого і середнього бізнесу, що використовується для розвитку та поповнення бюджету.

Нині рівень зносу основних засобів в Україні становить у середньому 50%, а в сільському господарстві, промисловості, будівництві, водному та повітряному транспорті, соціальній сфері 60% і більше відсотків. При цьому знос автомобілів, обладнання та транспортних засобів по всіх галузях іноді досягає 80-90%.

За оцінками офіційної статистики, обсяг інвестицій, необхідних для оновлення основних фондів в Україні, становить близько 90 мільярдів доларів США. Зауважимо, що за оцінками експертів, ця сума значно вища.

Що стосується реальних даних, які будуть оприлюднені в офіційній статистиці, то відомо, що для оновлення основних фондів в Україні необхідно близько 90 мільярдів коштів, доларів США. Зауважимо, що за експертними цінами ця сума значно вища.

Світова практика переконана, що лізинг – це унікальна інформація про політику оновлення основних фондів. У загальній розповсюдженості політики в країнах, що розвиваються і переживають, вони становлять 15%.

У країнах з розвинуеною ринковою економікою цей показник досягає 30%. Потенційний попит на послуги лізингової галузі в Україні становить щонайменше 14 млрд дол. США.

Проте поточна державна політика в Україні щодо створення умов для залучення іноземних та національних інвестицій через механізм лізингу не може не викликати занепокоєння. Існує ряд причин, які гальмують розвиток лізингу в Україні. Основним серед яких є недосконалість законодавства, у тому числі податкового [49].

Однак у вашого представництва є власний лізинговий бізнес, якщо ви працюєте з цією лінією, ви можете врахувати наступне: по-перше, жити просто, вести офіційні справи і легко одягатися, якщо ні.

Таким чином, в умовах посилення податкового тиску на лізинговий бізнес існує обґрунтоване прагнення держави не допустити тінізації грошових потоків через механізм лізингу, хочемо відзначити наступне: по-перше, лізинг – це проста службова особа.

1.3. Організаційні аспекти управління лізинговими операціями

Розвиток лізингових операцій відбувався поступово разом з розвитком економічної категорії «лізинг» і розвивається лізингова операція як кредит.

При цьому еволюція лізингових операцій відбувається по-різному. Як і перший початковий розвиток лізингових операцій, виникла оренда, яка має просту схему організації. (рис. 1.4).

Рис. 1.4. Орендні відносини [24]

На відміну від звичайного способу, вдалось розподілити майно - купивши його у власність - при оренді зміни власника не спостерігається.

Справа в тому, що плата за користування майном, що входить до складу частин, на момент їх інвестування може бути стимульована широкою популярністю, а також відомою сучасним розвитком, удосконаленням і модифікацією характеристик інших відносин.

Існує особливий напрямок розвитку простих орендних відносин, відмінною рисою справи є те, що передачу майна в тимчасове користування почали здійснювати суб'єкти (компанії), які спеціалізуються на цій справі і навіть набувають майна для цієї мети. В результаті економічні відносини ускладнюються: це підприємство, яке прив'язано до власного майна в результаті попередньої фактичної купівлі-продажу, укладеної з тим, що на даний момент передається в оренду.

У наступних випадках договори стали передбачати пункт про подальший викуп майна користувачем, а майно - предмет договорів, які найчастіше купуються для подальшої передачі в тимчасове користування конкретному користувачеві, його «замовлення», відповідно, такі договори почали називати «лізинговими» (рис. 1.4).

Розвиток лізингових відносин, що виникли з традиційної оренди, пройшов кілька етапів (за винятком хронології, зміни змісту):

1) поява на ринку нового суб'єкта господарювання - це конкретно виявлений при будівництві майна в той момент, коли пропонувалося рятувати життя на поворотній службі капіталу, що займається закупівлями необхідного майна з відносно тривалим терміном, термін служби;

2) вихід із відносин за рамки цієї країни - укладання міжнародних лізингових угод;

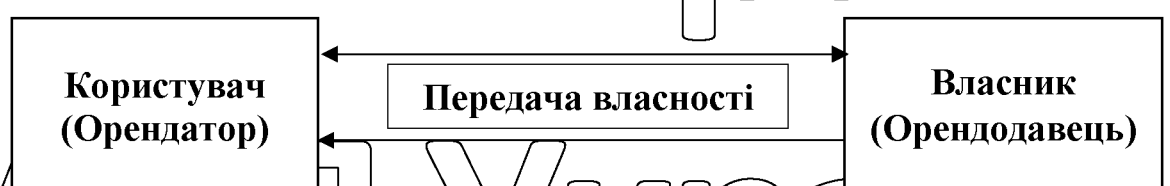

Рис. 1.4. Схема лізингу [24]

1) розвинені галузі, використовуючи лише розширення перерахованих предметів, які зберігаються в той час, коли кількість людей похилого віку перебуває між собою. У гонитві за споживачем ми вирішимо збільшити всі перераховані послуги, які надають послуги лізингу. Портал купівлі для комерційної компанії пропонував нерухомість, пропонуючи певні види робіт, користуючись різноманітними послугами, користуючись машинами та послугами, надаючи послуги, консультації з безпеки техніки та інші послуги.;

2) існує форма лізингу, при якій лізингоодержувач сам видає більш позитивні кошики для збереження майна - предмета лізингу, використовуючи позицію особи, що представляє різні кредитні установи в існуючих історичних джерелах [33].

Для того, щоб відокремити лізингові взаємодії у виробничих схемах, в реальному секторі діють адекватні умовні функції, використовується системна система, яка використовує все необхідне ліцензування, і записується серед останніх факторів, наприклад, конкуренції. Ці властивості зазвичай оцінюються та оптимізуються за різними параметрами лізингу (ціни, умови контрастування тощо) у різних випадках, коли вони такі, що їх необхідно виставити. Типова схема сучасного механізму лізингу наведена на рис. 1.5.

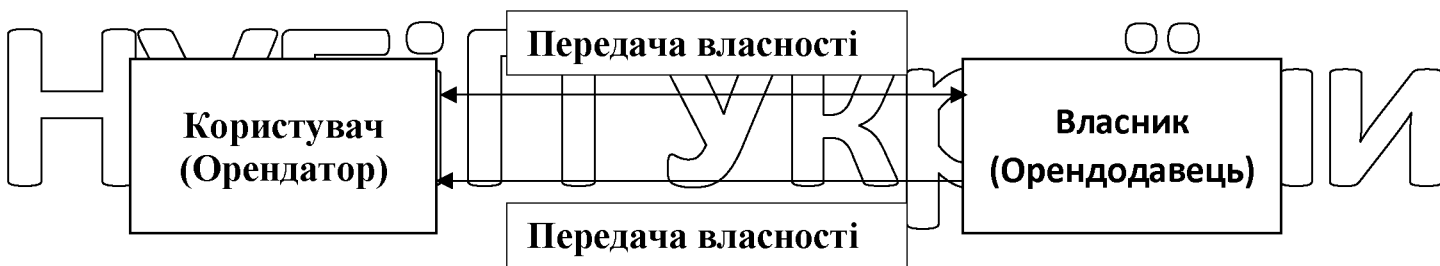

Рис. 1.6. Схема сучасного лізингу [30]

Розглянемо організацію лізингової операції банку. Лізингові операції опрацьовують певну організаційну роботу: створити ринок лізингу, його основні тенденції, застосувати попит на видиме майно, знайти з цінами на рухоме та нерухоме майно, з цінами та тарифами на пов'язані з лізингом послуги

Комерційні банки є організованими структурами. Однак для успішних лізингових операцій створювати спеціальні відділи, які існують у групі, досить довільно, за умови, що співробітники мають певний досвід у банківській справі та знання специфіки операції. Банк повинен рекламувати лізингові операції, створити базу даних майна, яке можна придбати для будівництва в оренду. Після ознайомлення з попередньою роботою, яка передбачає пошук потенційних клієнтів, які намагаються використати в лізинг. Однак ініціатива в перевірених лізингових операціях може бути введена в майбутньому лізингоодержувачем, який завжди знає, що пропонується, яким має бути необхідне майно або звертатися до банку [33].

Усі важливі дії, які відбуватимуться між сторонами, будуть такими: Лізингоодержувач надає банку відповідні документи:

- 1) заява на оренду з дозволом у вигляді його магічного пошуку, потенційного подання, місця його знання (або необхідного пошуку банком інформації). Ви заявляєте, що використовуєте повідомлення про виробництво роботи, її здатність технічно експлуатувати та використовувати майно;
- 2) документи на документ, що залишаються протягом 1-2 років (баланси, звіти про наявність та збитки);
- 3) бізнес-план лізингового проекту.

Банк перевіряє аналіз, який існує в інших компаніях, і розглядає лізинговий проект з точки зору його діяльності, і він має бути представлений на місцевому рівні. Після цього були представлені різноманітні банки, які вирішують подати їх в оренду. Під враженням від позитивного рішення, після досягнення угоди до нього були додані загальні дії договору лізингу. Банк інформує постачальника майна про намір придбати об'єкт договору, узгоджує ціну, за необхідності та можливості перевіряє комплектність, технічні характеристики, відсутність інших договорів з майном.

Орендар, ознайомившись із загальними умовами договору оренди, виражає свою згоду підписом. Бланк наказу про майно додається до договору. Його оформляє постачальник і візує орендар. Після отримання документів

банк підписує замовлення та надсилає його постачальнику. Замість форми замовлення може використовуватися бланк замовлення між постачальником і банком або замовлення постачальнику на поставку об'єкта договору.

Постачальник, завантажений у рухоме майно орендаря, виконує монтаж та вводить його в експлуатацію. Після звільнення з роботи за протоколом, складеним із залученими підписантами, банк оплачує термін дії наданої угоди (одноразово або частинами звичайного періоду взуття) за власні капітальні вкладення. Нерухомість приймається орендарями на рахунок [36].

Оренда розглядає лізингові операції. Останній розробив типові типові договори на рухоме майно (довідкові, транспортні послуги). Стосовно оренди нерухомого майна (будівництва, будівництва, землі) окремі пункти договорів складаються в індивідуальному порядку з використанням вартості, яка є в терміні існування.

Банк як орендодавець зобов'язаний укласти з постачальником договір купівлі-продажу або вжити необхідних заходів для оформлення замовлення на поставку договору, підписати акт приймання-передачі, доручити постачальнику усунути недоліки, виявлені під час приймання, оплатити об'єкт оренди. Банк має право бути власником майна до останнього виконання лізингоодержувача за майно, систематично перевіряти стан орендованого майна, переглядати договір після повідомлення його обов'язкового орендаря.

Орендар зобов'язаний: домовитися про прийняття об'єкта оренди; надати інформацію про його функціонування; надати інформацію про його використання; повідомляти протягом строку дії договору про зміну правового та важливого положення; обережно користуватися майном та користуватися технічними інструкціями; провести необхідний ремонт і бездоганний сервіс; довірити банку щодо його можливого передачі третій особі (щодо суборенди); дійсно, і в достатніх кількостях сплачено орендну плату.

Лізингоодержувач має право пред'явити претензії постачальнику, пов'язані з недоліками продукції (коли банк передав такі права орендарю) або самому банку; покращені (покращені) довірчі угоди щодо відшкодування цим

власникам/ власних банків (з його дозволу) або амортизаційних відрахувань (які залишаються в будівлі для оренди) [45, с. 106-109].

Вся сума платежу за операцію лізингу повинна покривати повну вартість майна, витрати банку на його придбання та забезпечувати прибуток. Орендна плата залежить від тис

Таблиця 1.3

Класифікація інформації про лізингоодержувача

Вид інформації про лізингоодержувача	
Інформація юридичного характеру	<ul style="list-style-type: none"> - юридична та фактична адреса лізингоодержувача, адреса знаходження виробничих приміщень; - ПІП директора та головного бухгалтера, а також контактної особи, їх телефони; - інформація про засновників - повна назва лізингоодержувача, код ЄДРПОУ;
Інформація щодо господарської діяльності	<ul style="list-style-type: none"> - основні види діяльності та напрями роботи; - обсяги місячних, квартальних продаж; - кількість працівників; - кількість транспортних засобів, об'єктів нерухомості, розмір виробничих площ, тощо
Інформація щодо фінансового стану:	<ul style="list-style-type: none"> - інформація про рахунки компанії в банках; - інформація про кредити та укладені лізингові договори; - валюта (сума) балансу, вартість основних засобів, дебіторська заборгованість, сума довгострокових та короткострокових зобов'язань, капітал;
Інформація щодо предмета лізингу	<ul style="list-style-type: none"> - опис предмета лізингу із зазначенням марки, моделі, року випуску, тощо; - ціна предмета лізингу з ПДВ. Якщо без ПДВ — стисле пояснення характеру договору; - виробник/продавець предмета лізингу (адреса, контактні телефони представників) можливість викупу виробником предмета лізингу; - умови поставки предмета лізингу та умови оплати; - пояснення, як і дія чого використовуватиметься предмет лізингу (розширення виробництва або започаткування нового напрямку діяльності, збільшення обсягів продажу, підвищення якості та конкурентоспроможності послуг)
Інформація про умови лізингу	<ul style="list-style-type: none"> - фінансовий чи оперативний лізинг; - термін лізингу (вказуються роки або місяці); - розмір авансового платежу, який лізингоодержувач може сплатити; - періодичність лізингових платежів, яка влаштовує лізингоодержувача; - викупна вартість предмету лізингу

Джерело: [44]

Заявка на лізинг містить перелік документів, які надають інформацію (юридичні та фінансові документи, а також бізнес-план або техніко-економічне обґрунтування лізингового проекту, але це є).

Оренда - це юридичний документ, який формально використовує відносини між лізинговою компанією та лізингоодержувачем, тому завжди можна думати, що будь-яка людина може бути без будь-якої можливої оренди неможливо, але, звичайно, є стандартний документ, який написаний.

На основі даних, зазначених у заявках, використовуючи їх для достовірності, лізингова організація проводить первинну перевірку лізингового проекту, залишається вирішити, чи буде банк (лізингова компанія) брати участь у її офісі чи відмовитися від співпраці з потенційними лізингоодержувачами. При переслідуванні виявлених факторів, з огляду на те, що вони були використані, використовувалася компанія, яка використовується особисто, а стратегічні напрями розвитку найчастіше використовуються в останніх випадках, вимагають значних результатів роботи, можуть вимагати зацікавлених операторів та інших факторів.

Так, відмовитися від потенційної лізингової діяльності може лише лізингодавець, якщо він не співпрацює з цим сегментом ринку (фізична особа, представник малого та середнього бізнесу, великий корпоративний клієнт) або, дійсно, для компанії; він працює, він не принує, або клієнт робить один рік; Що стосується лізингового проекту, то він конфіденційний, або предмет лізингу є унікальним (нестандартним) і не використовується на іншому ринку.

Негативне рішення про розробку лізингового проекту може пов'язати з неможливістю для лізингової компанії, яка займає грошові дії (на суму та потужність), необхідні для сучасних предметів лізингу.

Аналіз комерційних пропозицій. Комерційна пропозиція, отримана лізингоодержувачем від лізингової компанії, може мати різні форми, але для використання вона описує основні параметри довільної лізингової операції і може вважати, що є необхідність, якщо хтось стоїть перед лізинговою компанією. можна використовувати для договору оренди. в комерційних

пропозиціях можуть не збігатися з тими, які застосовуються до клієнтів у заявці на оренду.

Ця ситуація зазвичай використовується в результаті первинної перевірки проекту лізингоодержувача для виявлення його величини висоти (для себе), яка довіряє лізинговому проекту і вимагає від лізингоодержувача зміни ефективності операцій. Зменшена кількість реальних можливостей вносити, дотримуватися, застосовувати авансовий (інший) лізинговий платіж - приватні учасники клієнта в сучасних об'єктах лізингу власників із коштами; зменшення довіреності предметів лізингу (обов'язково, клієнт хоче додати два автомобілі, а лізингодавцю необхідно взяти в лізинг один), скорочення терміну дії договору лізингу. Таким чином, при аналізі комерційних пропозицій пропонується звертати увагу на: оригінальні речі лізингу; розмір авансового внеску; схема забезпечення лізингових платежів; складові лізингової плати.

Отже, вибирайте найрізноманітніші з отриманих комерційних пропозицій, можна перебувати хоча б між різними загальноприйнятими лізинговими договорами (у людей, які знаходяться в кінці лізингового договору, ви можете перейти до лізингу, використовуючи передбачувані договори лізингу, можна отримати абонента лізингу), або через кожен ресурс можна придбати в майбутньому до початкових попередніх орендних угод. Необхідно також враховувати нефінансові фактори. Наприклад, термін розглядає заявки (до вирішення питання лізингу, що стосується питання співпраці з клієнтом);

РОЗДІЛ 2. ДІАГНОСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ З НАДАННЯ ЛІЗИНГОВИХ ПОСЛУГ

2.1. Аналіз участі вітчизняних комерційних банків в лізингових операціях

У літературі існують різні види класифікації українських орендодавців, найпоширенішими з яких є такі суб'єкти господарювання:

- лізингові компанії, орієнтовані на банки (дочірні компанії банків). За всю історію українського лізингу вони відіграють провідну роль на ринку, оскільки є найбільш забезпеченими ресурсами для своєї діяльності – VAB Лізинг, ВТБ Лізинг Україна, ТОВ «ОТП Лізинг», ТОВ «Райффайзен Лізинг Авалль», Лізингова компанія UniCredit;

- лізингові компанії, створені виробниками. Відповідно до законодавства України, самі виробники не мають права здавати свою продукцію в лізинг, але можуть створювати лізингові компанії. Серед них такі лізингові компанії: ТОВ «ІЛТА», «Порше Лізинг Україна», ТОВ «Сканія Кредит Україна», ТОВ «КрАЗ Лізинг»;

- для активної участі в управлінській службі створюються захищені державою лізингові продукти, які виконують фактичні привілеї. Тоді ми вважаємо, що вони є лізингом у своїх галузях, і вони зазначаються першочерговими для своїх – Державний лізинговий фонд, який був створений у 1999 році, утримує лізингову компанію «Украгролізинг», нині Національну аграрну компанію «Украгролізинг», і незалежні лізингові компанії. Як правило, вони орендують будь-які об'єкти, їх діяльність значно обмежується відсутністю фінансування, що змушує їх розробляти складні схеми та ланцюжки, а також співпрацювати з банками – ТОВ «БЛС», ТОВ «Аванс-Лізинг», ALD Automotive (ТОВ «Перша лізингова компанія»);

- іноземні орендодавці. Ви повинні отримати через установку дочірньої компанії або через, або через російські лізингові компанії, використовуючи сублізинг - ТОВ «ІНГ Лізинг Україна», ТОВ «СТ Екіпмент Лізинг Україна»,

ТОВ «Гіпо Альпе-Адрія-Лізинг», EUROPCAR, Прокат автомобілів та послуг» [22].

У той час на ринку лізингових послуг був різноманітний комерційний бізнес. Основні види участі комерційних підприємств в лізингових операціях можна згрупувати в наступні 5 груп:

1. Як орендодавець. В Україні безпосередньо лізингодавцями, тобто безпосередньо фінансують договори лізингу, виступають лише деякі комерційні банки, зокрема: ПАТ «Приватбанк», ПАТ «Надра Банк», ПАТ «Діамант Банк» тощо.

2. Як засновник дочірньої лізингової компанії. Типовим способом створення окремої структури є створення дочірнього підприємства – «ВіЕйБі Лізинг» (ПАТ «ВіЕйБі Банк»), «ВТБ Лізинг Україна» (ПАТ «ВТБ Банк»), ТОВ «ОТП Лізинг» (ПАТ «ОТП Банк»), ТОВ «Райффайзен Лізинг Аваль» (ПАТ «Райффайзен Лізинг Аваль»), Лізингова компанія «ЮніКредит» (ПАТ «ЮніКредит Банк»), Лізингова компанія «Укрексімлізинг» (Укрексімбанк).

Ця форма участі, яка використовується в лізинговому виробництві, зробила свою найрізноманітнішу проблему, і з цього стилю створювалися лізингові компанії в процесі роботи - шукайте джерело, яке займається власними проектами, і, мабуть, виглядайте конкурентоспроможними, і, тобто нижчого рівня, можна припустити, що лізингові послуги і доцільність процесу цікавих лізингових проектів.

3. У кредит кредитору за договором лізингу. Нині основним джерелом європейських лізингових угод, як і раніше, були використані кредити українських та іноземних компаній, їх частка в загальному міністерстві лізингу становила від 75 до 90%.

4. Як поручитель за договором лізингу. Донедавна банківські гарантії надавали лише найбільші кредитні установи, переважно VIP-клієнтам. В сучасних умовах розвитку малого та середнього бізнесу попит з боку його представників на цю банківську послугу значно зріс і зростає.

5. У власного інвестора (учасника капітальної незалежної лізингової компанії). Однією з форм участі банку в лізинговій продукції є дотримання контрольних пакетів акцій, які діють або знають, що ними користується

незалежна лізингова компанія. Крім того, банки можуть відмовитися від лізингових платежів, надаючи консультації щодо ліцензії, беручи доручення з аналізу (оглядів), виправданим є використання ліцензії в порівнянні з іншими альтернативами, які використовуються в міжнародних послугах. [25].

Таким чином, український ринок лізингу відкриває великий комерційний банк для розширення виробничої лінії та своєї діяльності, а також отримання прибутку. Динаміка основних показників фінансових компаній, ломбардів та юридичних осіб (лізингодавців) наведена в табл. 2.1.

Станом на 31.12.2020 р. у державному реєстрі створених установ було 940 довідкових осіб. Крім того, 167 юридичних осіб є суб'єктами господарювання, яких не існує, але є юридичні та законодавчі органи, які пропонують послуги з ліцензіями на лізинг.

На практиці кредитування банківських лізингових компаній може поєднуватися з різними формами використання договорів лізингу, коли це необхідно зробити як для лізингової компанії, так і для банку, розробленого або фізичної особи.

Таким чином, розширення лізингу - сукупність операційних лізингових ресурсів середнього рівня.

НУБІП України

Таблиця 2.1
Динаміка основних показників діяльності фінансових компаній,
ломбардів та юридичних осіб (лізингодавців)

Показник	Станом на 31.12.2018	Станом на 31.12.2019	Станом на 31.12.2020	Темпи приросту, %	
				31.12.2019/ 31.12.2018	31.12.2020. ¹ / 31.12.2019
Фінансові компанії					
Кількість зареєстрованих фінансових компаній	809	818	940	1.1	14.9
Активи фінансових компаній, (млн. грн.)	97 332,0	107 533,9	125 322,3	10.5	16.5
Власний капітал, (млн. грн.)	22 754,5	26 260,1	23 863,6	15.4	-9.1
Обсяг наданих фінансових послуг фінансовими компаніями за звітний період, (млн. грн.)	50 449,1	90 594,4	119 029,8	79.6	31.4
Юридичні особи (лізингодавці)					
Кількість зареєстрованих установ	202	183	167	-9.4	-8.7
Кількість установ, які мають діючу ліцензію на право надання послуг з фінансового лізингу, станом на кінець періоду, (од)	-	94	116	-	23.4
Вартість діючих договорів фінансового лізингу, (млн. грн.)	22 904,4	22417,9	24 920,9	-2,1	11,2
Кількість діючих договорів фінансового лізингу, (од.)	17314	13 939	14 472	-19.5	3.8
Вартість договорів фінансового лізингу, укладених за звітний період, (млн. грн.)	9 755,0	12 814,2	21 519,3	31.4	67,9
Кількість договорів фінансового лізингу, укладених за звітний період, (од.)	9 122	7 699	8 739	-15.6	13,5

Джерело: [35]

В даний час все більш поширеним у банківській практиці є кредитування в роздрібний лізинг.

Як правило, пропонуване розширення лізанду є транспортним засобом, який робить нашу людину, а також хмарою з високим рівнем ліквідності, яка не вимагає установки: існує великий ринок, який фактично вважає, що угода ліцензована і впевнена, що вони реалізовані, але немає 120 днів з мого наступного року, щоб звільнити орендарів.

Кредитування банком лізингової компанії для роздрібних лізингових операцій здійснюється на підставі генеральної угоди про відкриття рамок щодо кредитної позиції, програма вимагає кредитних договорів та/або погодження на відкриття невизначеної кредитної інформації. здійснюється на основі генеральної угоди про відкриття рамок щодо кредитної позиції, в рамках програми необхідно укласти кредитні договори та/або домовитися про відкриття невизначеної кредитної інформації.

Не відкриваючи кредитну лінію, банк може надати лізинговій компанії позику на придбання конкретного лізингового активу у конкретного постачальника для конкретного клієнта, платоспроможність якого була заздалегідь визначена. Істотним недоліком цієї форми є те, що процес подачі документів до банку до прийняття останнього рішення про отримання кредиту. Спочатку банк використовує аналіз лізингової компанії, потім лізингоодержувача, що робить проекти більш ефективними. При цьому перед відкриттям кредитної інформації банк, який детально вивчає, оцінює роботу лізингової компанії та ефективність, запропоновану лізинговою програмою, а пізніше, перш ніж приймати рішення про виділення кожного траншу в межах кредитної лінії, аналізує тільки потенційний орендар [6].

Ще одним репрезентативним елементом цієї схеми є роздрібне кредитування, яке використовується для зберігання, що дозволяє зменшити дані про ресурси банку в будь-якому звіті або використовувати втрачені предмети лізингу.

Індивідуальні договори лізингу, які існують переважно при здійсненні господарської діяльності в інвестиційному проекті. Фінансове планування проектів можна поєднувати з різними джерелами їх зменшення: власними коштами, позиковими коштами та цільовим фінансуванням. Окремим видом фінансування інвестиційних проектів за рахунок залучених коштів є фінансування на основі використання механізму фінансового лізингу. Більше того, в цьому випадку в його лізинговій власності можна вчинити так, як сам банк, коли він потрапив до бюджету, займається проектом лізингового

проекту, який працює на лізингову компанію, яка пропонує Мінлізингу. фінансування кредитів. І незважаючи на те, що в останньому випадку прямим позичальником є орендодавець, банк, надаючи йому позику за договором лізингу, оцінюватиме, як і в першому випадку, інвестиційну кредитоспроможність лізингоодержувача, що складається з оцінки його фінансової життєздатності та економічна ефективність лізингового інвестиційного проекту. Ще особливістю лізингового кредитування.

У той же час банки висувають численні вимоги до позичальників та лізингових компаній, що призводить до незручностей у подальшій лізинговій діяльності.

- вимагати переходу до поточних потоків у фінансовому банку, який детримується довірених організацій лізингової компанії, що використовуються в управлінні потоками, є необхідними, і можуть виявитися складними у використанні оптимізації для поточного потоку та потребують необхідного персоналу для використання необхідних ресурсів для управління витратами та можливим зниженням ...

- вимагає узгодження термінів лізингових платежів з графіком погашення кредиту;

- вимагає додавання додаткового предмета до орендованого активу, про що повідомляє про оренду.

Незважаючи на вищезазначені недоліки співпраці з банками, можна прогнозувати, що для лізингових компаній, які займаються умовами кредитування, мають бути, нехай і не дешевші, але доступні можливості фінансування.

Банківська установа може виступати не тільки як кредитор, а й як установа, що обслуговує лізингову діяльність. Крім розрахунково-касового обслуговування та депозитних операцій, банк може запропонувати лізинговій компанії гарантійні та факторингові послуги, а також залишитися у випуску облігацій та в сек'юритизації зобов'язань [27].

Основними видами гарантійних послуг для лізингових компаній мають бути: цивільно-правові гарантії та векселі, заставні цінні папери; форвардні контракти на поставлену готову компанію за встановлених обставин, підтверджених у відповідних банках; РЕПО ліквідних акцій.

Диверсифікуючи джерело фінансування, лізингова компанія може скористатися факторинговими послугами банку. Суть цієї операції полягає в тому, що лізингова компанія отримує гроші від банку (фактора), передаючи свої права на грошові вимоги до лізингоодержувачів. Таким чином, лізингова компанія терміново отримує кошти на подальше

2.2. Оцінка тенденцій розвитку ринку лізингових послуг в Україні

Останнім часом лізинг охоплює 60-річний період, починаючи з 1952 року. Країни, що розвиваються, активно беруть участь у списку лігандів і розширюють ринок лізингу в усьому світі. Глобальний лізинг, який зазвичай має звичайну оренду з правом повноліття, сьогодні підтримує потужну галузь, яка створена в 165 країнах і представлена - понад 5000 чоловік. Всього в світі щорічно укладається нових лізингових угод на нинішньому рівні 1 трлн. доларів США.

Вітчизняний ринок лізингу, незважаючи на його малу частку в порівнянні з усіма великими масштабами, є одним з найбільш динамічних. Він розвивається набагато швидшими темпами, ніж уже розвинені лізингові галузі в США чи Західній Європі.

Лізинг знайшов часткову підтримку в державі. Постановою Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 р. № 794 із змінами від жовтня 2011 р. лізинг включено до компенсаційної програми фінансової підтримки суб'єктів господарювання агропромислового комплексу на 2012 рік.

До привілею приєднуються сільгоспвиробники, які пропонують вітчизняну техніку та обладнання на різних підприємствах. Учасники ринку

погоджуються, що нововведення сприяє просуванню лізингових послуг у середніх місцевих країнах. З надійною ефективністю Раніше за Кодексом лізингових компаній 100% були платоспроможні програми з оперативного лізингу автомобілів (припадало 50% таких платежів). Нововведення дозволило знизити вартість лізингу автомобілів для підприємців на 20-25%.

Крім того, закон дозволяє юридичним особам відносити до податкового кредиту 100% ПДВ, сплаченого при придбанні автомобіля в лізинг. Однак найбільш суттєвою зміною є скасування ПДВ для договорів фінансового лізингу, за якими комісія перевищує облікову ставку НБУ вдвічі. Хоча вітчизняне законодавство про лізинг ще далеке від ідеалу і є досить проблемною правового характеру, зміни в законодавстві йдуть на користь внутрішнього лізингу.

Цей шлях підтримує різноманітні показники, які змінюються на ринку лізингу, з підтримкою економіки, пов'язаної з калібруванням економіки, зміною окремих позицій у рядку, а також джерелом фінансування. Лізинговий бізнес в Україні має великий потенціал для розвитку, а раніше вивчення динаміки, яка існує на ринку лізингу, передумов і наслідків, які потребують наукового дослідження та практичного значення.

Темпи зростання основних макроекономічних показників зазвичай нижчі за темпи зростання лізингових операцій, а насичене функціонування лізингових операцій є свідченням розвитку економіки країни в цілому. З прийняттям у 2003 році Закону про фінансовий лізинг вітчизняна лізингова галузь почала стрімко розвиватися. Інформація про вартість та кількість діючих договорів фінансового лізингу за весь 2018 рік наведена в табл. 2.2.

Інформація щодо вартості договорів фінансового лізингу та їх кількості, укладених юридичними особами та фінансовими компаніями

за 2018-2020 роки

Період	Вартість договорів фінансового лізингу, укладених за період, (млн. грн.)		Кількість договорів фінансового лізингу (од.), укладених за період	
	юридичними особами	фінансовими компаніями	юридичними особами	фінансовими компаніями
2018 рік	9 897,0	58,3	9 142	48
2019 рік	12 912,2	174,4	7 701	58
2020 рік	21 618,3	692,8	8 679	1 624

Джерело: [35]

Станом на 31.12.2020 116 юридичних осіб - лізингодавців та 389 фінансових компаній мають право надавати послуги фінансового лізингу на підставі ліцензії, виданої Нацкомфінпослуг. Загалом до Переліку юридичних осіб, які мають право надавати певні фінансові послуги та перебувають на обліку в Нацкомфінпослуг, включено відомості про 167 юридичних осіб - орендодавців. Протягом 2020 року фінансовими компаніями та юридичними особами, які не мають статусу фінансових установ, але можуть надавати фінансові послуги відповідно до законодавства, укладено 10 323 договори фінансового лізингу на суму 21 618,31 млн. грн. Вартість об'єктів лізингу, що є предметом договорів, станом на 31.12.2020 становить 16 150,1 млн. грн. Вартість поточних договорів фінансового лізингу станом на 31 грудня 2020 року становить 25 226,4 млн. грн.

Близько 97,0% усіх послуг фінансового лізингу у 2020 році надавали юридичні особи - суб'єкти господарювання, які не є фінансовими установами. При цьому 95,6% лізингових послуг, що надаються лізингодавцями, припадає на 20 найбільших юридичних осіб - лізингодавців.

Групування частки перших 20 лізингодавців (Т3) за обсягом укладених за період договорів фінансового лізингу та портфелем поточних договорів станом на 31.12.2020 наведено в табл. 2.3.

Таблиця 2.3

Групування частки перших 20 лізингодавців (TOP)

	Вартість договорів лізингу укладених за період		Вартість договорів лізингу на кінець періоду	
	млн. грн.	частка, %	млн. грн.	частка, %
TOP 3	11 435,4	47,4	11 811,7	54,5
TOP 5	14 045,6	61,2	15 244,3	65,3
TOP 10	17 678,3	77,9	19 422,0	83,1
TOP 20	20 435,6	90,8	22 626,4	95,6
Всього по ринку	21 484,3	100,0	24 780,9	100,0

Джерело: [35]

За підсумками 2020 року спостерігається збільшення кількості договорів фінансового лізингу на 33,2% (2571 одиниць) порівняно з 2019 роком. При цьому вартість договорів фінансового лізингу зросла на 71,1% (на 9225,5 млн грн). Динаміка вартості договорів, укладених протягом 2018 - 2020 років, та договорів, що діяли на кінець кожного звітного періоду, наведена на рис. 2.1.

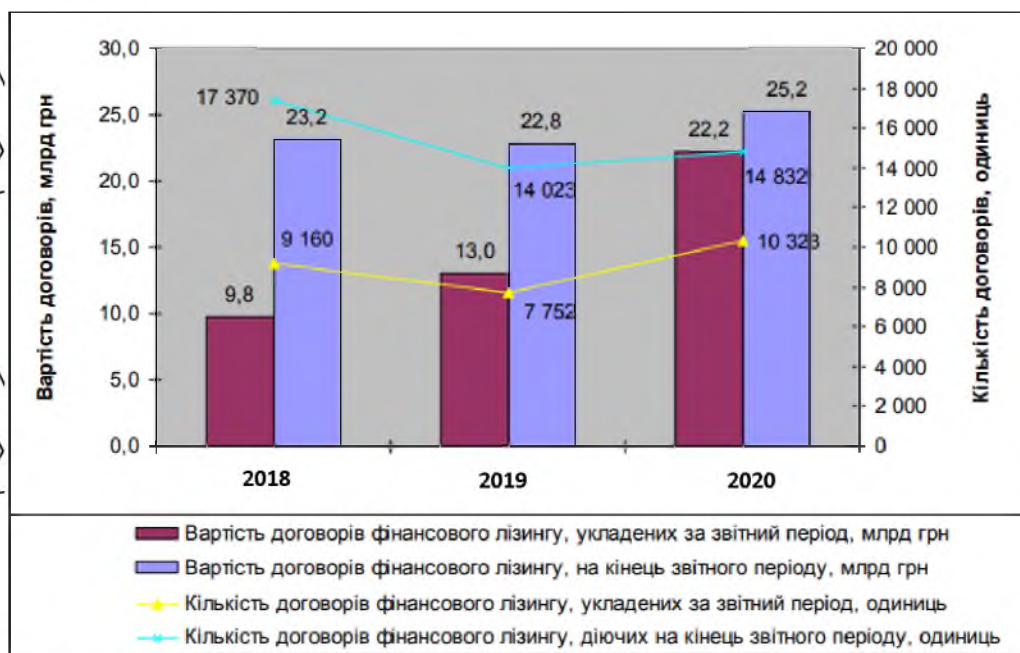

Рис. 2.1. Динаміка надання послуг фінансового лізингу [35]

Переважає більшість договорів фінансового лізингу укладено з юридичними особами – 5 168 із 8 652 укладених протягом 2020 року (протягом 2019 року – 4 547 із 7 675 укладених договорів). Вартість договорів фінансового лізингу за галузями представлена в табл. 2.4.

Таблиця 2.4

Вартість договорів фінансового лізингу за галузями, млн. грн.

Назва галузі	2019 рік	2020 рік	Темпи приросту (2020 рік/2019 рік)	
			Абсолютний	%
Будівництво	1 374,1	780,1	76,1	594,0
Добувна промисловість	230,2	56,2	309,6	174,0
Легка промисловість	154,5	9,5	1 526,3	145,0
Машинобудування	33,0	42,1	-21,6	-9,1
Металургія	972,9	597,9	62,7	375,0
Сільське господарство	5 113,2	3 863,2	32,4	1 250,0
Сфера послуг	1 152,9	855,3	34,8	297,6
Транспорт	6 095,2	1 817,7	235,3	4 277,5
Харчова промисловість	856,7	252,3	239,6	604,4
Хімічна промисловість	99,1	45,4	118,3	53,7
Медичне обслуговування	228,0	22,8	900,0	205,2
Комп'ютерна та телекомунікаційна сфера	130,0	7,8	1 566,7	122,2
Переробна промисловість	72,7	26,8	171,3	45,9
Інше	5 647,5	4 590,6	23,0	1 056,9
Всього	22 160,0	12 967,7	70,9	9 192,3

Джерело: [35]

Графічно вартість договорів фінансового лізингу за галузями показано на рис. 2.2.

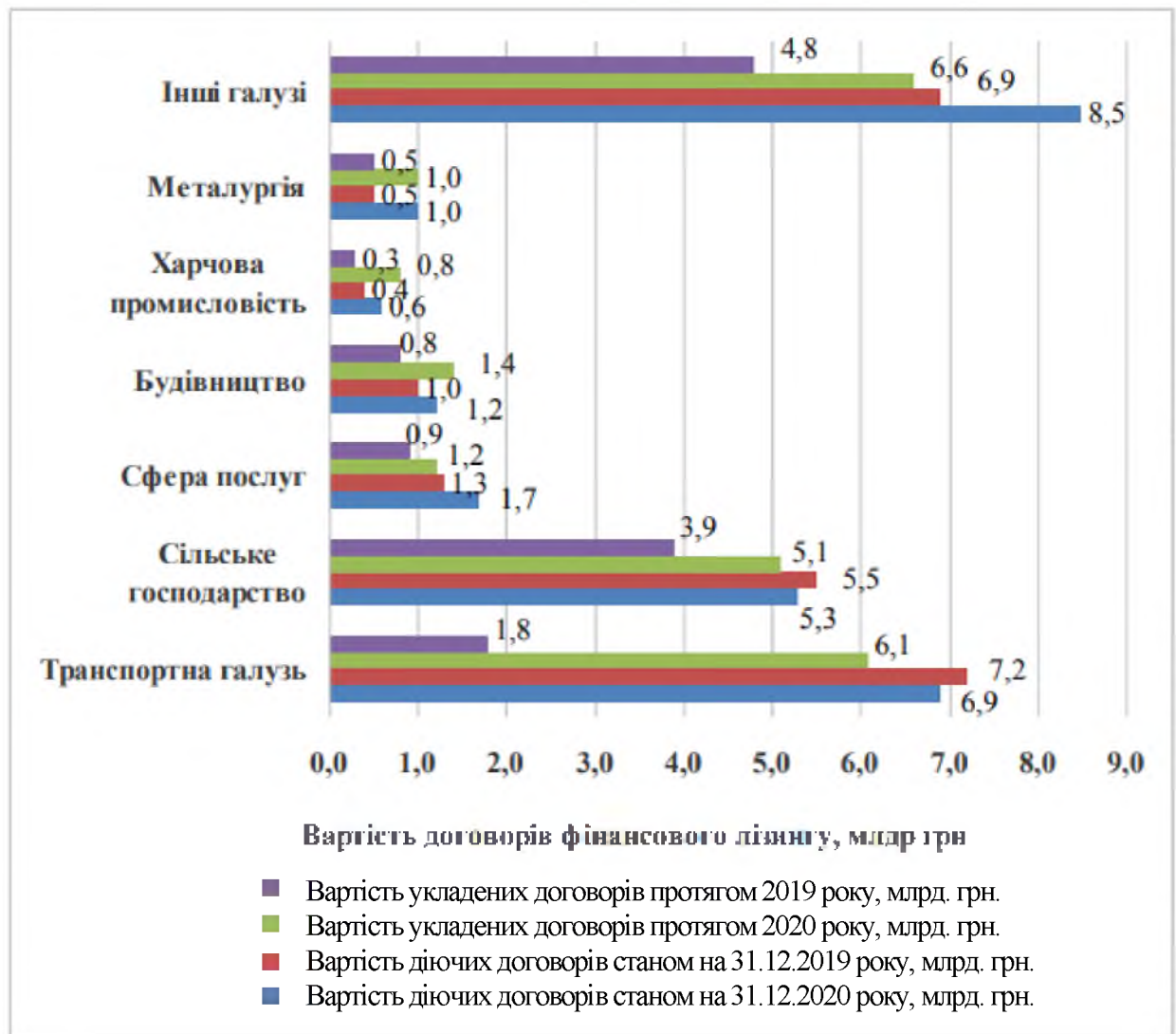

Рис. 2.2 Вартість договорів фінансового лізингу за галузями[35]

Протягом 2020 року більшість угод було залучено до лізингу, які представляють:

- транспортна галузь, вартість контрактів 6095,2 млн грн (за 2019 рік - 1817,7 млн грн, збільшення на 235,3% (4277,5 млн грн));

- сільське господарство, вартість контрактів 5113,2 млн. грн. (протягом 2019 року - 3863,2 млн грн, збільшення на 32,4% (1250,0 млн грн)).

- будівництво, вартість підрядів 1374,1 млн. грн. (за 2019 рік - 780,1 млн грн, збільшення на 76,1% (594,0 млн грн));

- послуги, вартість договорів 1152,9 млн. грн. (за 2019 рік - 855,3 млн грн, збільшення на 34,8% (297,6 млн грн)).

Вартість договорів фінансового лізингу обладнання представлена в табл.

2.5.

НУБІП України

Таблиця 2.5

Вартість договорів фінансового лізингу укладених за обладнанням,
млн. грн.

Обладнання	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Транспорт	15 523,8	5 715,4	6 735,7
комп'ютерна техніка та телекомунікаційне обладнання	44,1	0,0	4,9
друкарське та поліграфічне обладнання	9,5	0,3	20,4
торговельне обладнання	2,6	27,1	6,7
техніка, машини та устаткування для сільського господарства	5 123,1	3 635,5	3 043,7
будівельне обладнання та техніка	822,9	330,7	1 190,0
обладнання для харчової переробки	0,6	0,0	33,6
медичне обладнання	218,6	4,5	21,0
банківське обладнання	0,0	0,0	0,0
промислове обладнання	34,6	7,8	28,8
будівлі та споруди	10,5	12,1	560,9
Інше	941,7	88,3	1 322,0
Всього	22 732,0	9 821,7	12 967,7

Джерело: [35]

Протягом 2020 року в лізинг найчастіше фінансувалися такі предмети

лізингу:

- транспортні засоби – 15 523,8 млн. грн. або 68,3% від загальної суми договорів. Порівняно з відповідним періодом 2017 року показник збільшився на 130,5% (8788,1 млн грн);

- техніки, машин та обладнання для сільського господарства – 5 123,1 млн. грн. (22,5%). Вартість контрактів зросла на 68,3% (2079,4 млн. грн.) порівняно з відповідним періодом минулого року;

- будівельна техніка та техніка – 822,9 млн. грн. або 3,6% від загальної суми договорів. Вартість контрактів зменшилась на 30,8% (367,1 млн. грн.) порівняно з відповідним періодом минулого року;

НУБІП України

- меличне обладнання – 218,6 млн грн. або 1,0% від загальної суми договорів. Вартість контрактів порівняно з відповідним періодом минулого року зросла на 941,0% (197,6 млн. грн.).

Інформація про строк дії договорів фінансового лізингу наведена в табл.

2.6.

Таблиця 2.6

**Інформація щодо строку дії договорів фінансового лізингу,
укладених протягом 2018-2020 років**

Період	<i>Розподіл вартості договорів фінансового лізингу укладених протягом звітного періоду за терміном їх дії, млн. грн</i>			
	Менше або дорівнює 2 рокам	Більше 2 або дорівнює 5 рокам	Більше 5 або дорівнює 10 рокам	Більше 10 років
2018 рік	2 289,5	6 345,6	1 396,2	6,4
2019 рік	3 343,4	9 342,3	123,0	0,0
2020 рік	5 093,4	14 865,8	2 342,5	0,5

Джерело: [35]

Протягом 2020 року більшість договорів фінансового лізингу було укладено на термін від 2 до 5 років (67,6% на суму 14 992,8 млн грн).

Цьому зростанню сприяло зростання інтересу до лізингу з боку банків, особливо іноземних, які вийшли на український ринок. Кредитний бум відкрив нові можливості для лізингових компаній. Зростає обізнаність щодо лізингу серед малого та середнього бізнесу. Припинення активного зростання кількості орендодавців пов'язане з нестабільністю фінансових ринків і, як наслідок, виходом найслабших компаній.

Іноземні банки, які відвідали вітчизняний ринок, підкреслили значну частину великої кількості ліквідних коштів в лізинговому бізнесі. Найкращі лізингові компанії України мають дочірні компанії з іноземним капіталом (Університетський Лізинг, Райффайзен Лізинг Аваль, Ласка Лізинг (ParexBanka), Українська лізингова компанія (BNP Paribas), VAB Leasing, Immorent (Erste) та ін.). Хоча лізинг є власним доступним інструментом, банки

зайняли активну позицію на ринку лізингу і повинні перейти до динамічних лізингових угод.

Загалом такі показники ринку лізингу свідчать про значне зростання вітчизняної лізингової галузі. Сам лізинг, який є на власній сторінці, використовує цілком задоволені гнучкі інструменти міністерства. На досліджуваному ринку і у виробництві лізингових компаній, що використовуються в банку, можна змінювати різні результати, коли всі представлені на ринку, і, наприклад, отримали позитивну позицію.

Таким чином, лізинг як механізм фінансування значно краще впливає на економічні процеси, ніж кредитування. Оскільки механізм лізингу забезпечує інвестування в реальний сектор економіки та має антиінфляційний ефект, цього не можна сказати про кредитування. Банки орієнтуються на споживчі кредити, а лізингові компанії здійснюють виробництво. Таким чином, внутрішній ринок лізингу є одним із найперспективніших різноманітних ринків, здатних активізувати всю економічну систему країни. Формування конкурентоспроможної лізингової галузі має бути одним із найважливіших завдань держави, а вдосконалення лізингових відносин та належне впровадження зарубіжного досвіду є особливо важливими питаннями для подальших досліджень.

2.3. Управління ризиками банків пов'язаних

з лізинговими операціями

Лізингові операції та лізингові кредити, як і будь-яка інша підприємницька діяльність, використовуються для приватних послуг, що дещо ускладнює діяльність банківських установ на ринку лізингу.

Питання визначення та класифікації ризиків, пов'язаних з лізинговими операціями, постало у багатьох наукових роботах, що, відповідно, породжує різні категорії для класифікації ризиків лізингової діяльності, особливо

фінансового лізингу, але більшість вітчизняних та зарубіжних вчених поділяють ризики лізингу на дві великі групи: загальні (існують у діяльності будь-якої сторони договору оренди) та специфічні (стосуються конкретних операцій конкретного суб'єкта).

Інші рівні класифікації поділяють ризики лізингу на підгрупи. Загальні ризики за ознакою сфери виникнення розрізняють зовнішні (їх джерелом є ймовірнісний характер зовнішнього середовища) і внутрішні ризики (їх джерело - проблеми у внутрішньому функціональному середовищі суб'єктів господарювання). У рамках особливих випадків різні пункти сторін договору лізингу поділяються на підгрупи (ризики комерційного банку, лізингодержувача, продавця, кредитора та страхувача).

Інший рівень класифікації розрізняє види ризиків у складових цих підгруп, які відрізняються в різних випадках (для комерційного банку (лізингової компанії) – майновий, кредитний, портфельний, ліквідний).

Зростає недостатній рівень однорідності факторів, що досягають ймовірності використання продукції, необхідна подальша деталізація спеціальних факторів на рівні (рис. 2.3).

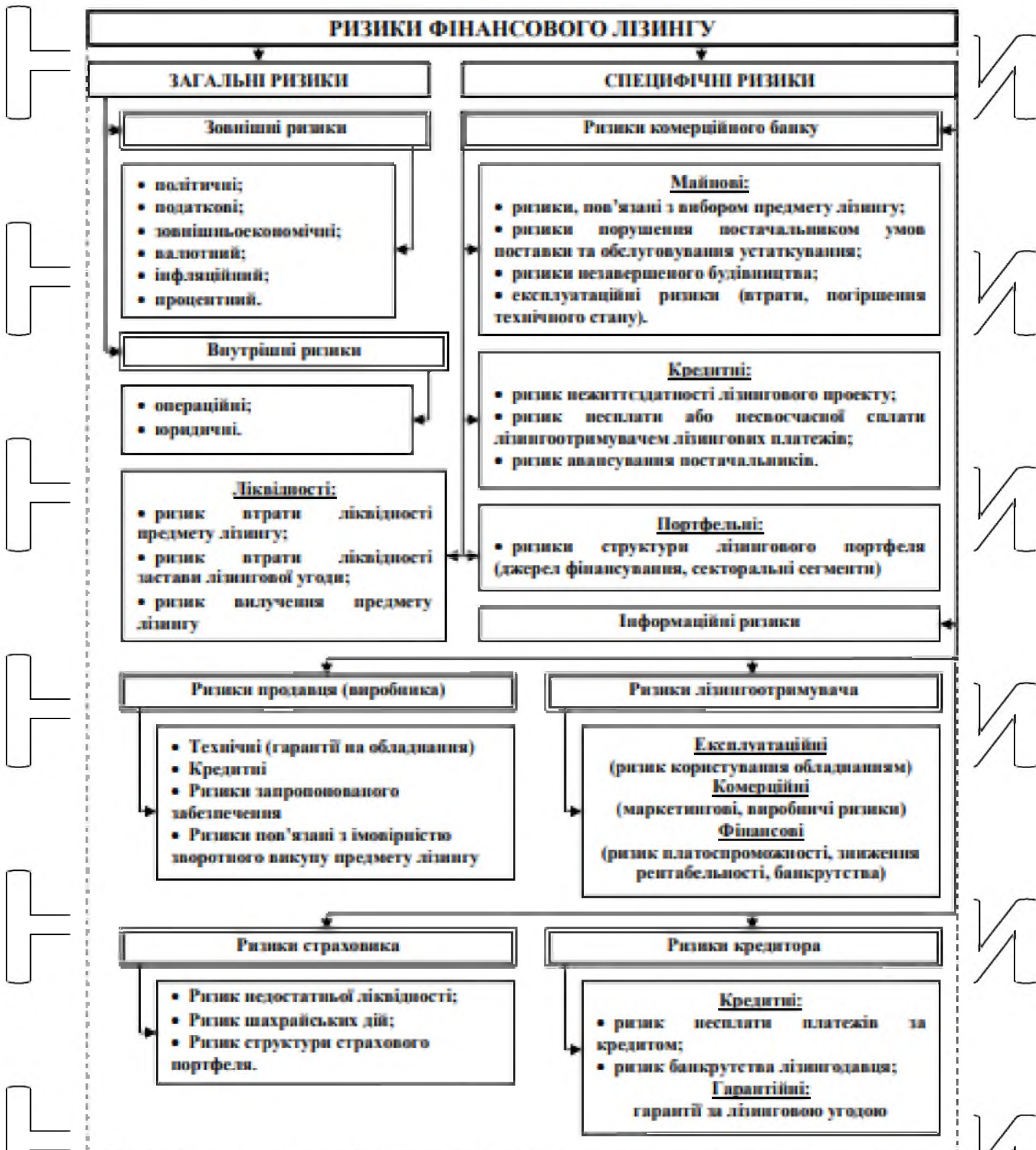

Рис. 2.4 Класифікація ризиків операції фінансового лізингу [38]

Як видно з рис., вітчизняні комерційні банки стикаються з великою кількістю випадків використання лізингової діяльності загалом, і лізингового кредитування зокрема. Наприклад, політичні ризики виражаються у можливості збитків або погіршення фінансового стану через політико-правову

нестабільність. Такі ризики пов'язані з недосконалим законодавством, відсутністю судової практики, проблемами з отриманням ліцензій, дозволів та інших документів контролюючих та наглядових органів, необхідними змінами наглядових та регуляторних норм під час реалізації проекту. Щодо України, то через перманентну політичну нестабільність, велику кількість запланованих реформ, які не проводяться, недосконалість законодавства, що регулює роботу лізингової діяльності, відсутня комплексна програма, яка потребує розвитку лізингу.

Похідним від політичних факторів є податковий ризик, джерелом якого є можливі зміни умов стягнення податків у процесі, досягнуті в результаті використання лізингового проекту та запропонованого продукту та претензій з боку податкових органів (наприклад, ПДВ). Однак прояв цього ризику на практиці не завжди відноситься до групи зовнішніх ризиків, вони часто є наслідком внутрішнього ризику комерційного банку чи лізингової компанії (імовірність втрачається при явних помилках та невірному тлумаченні цього законодавства).

Валютний ризик виникає, коли орендований актив створює імпортне обладнання, а валюта оренди відрізняється від валюти продажу проекту. Він вказує на нестабільність валютних курсів у короткостроковій і найширшій перспективі, коли ціни гривні не відповідають курсу. У першому випадку ризик більший у короткострокових лізингових проектах. У другому випадку - у виробництві товарів, ціни на які встановлюються адміністративно (суспільно важливі товари, енергоносії). Банк може керувати цим фактором, щоб маніпулювати угодами лізингу в іноземній валюті.

Що стосується інфляційного ризику, то він стосується ймовірності, яка є найбільшою активністю під впливом динаміки інфляції. Цей вид ризику є постійним і супроводжує всі лізингові операції в умовах інфляційної економіки (рис. 2.4).

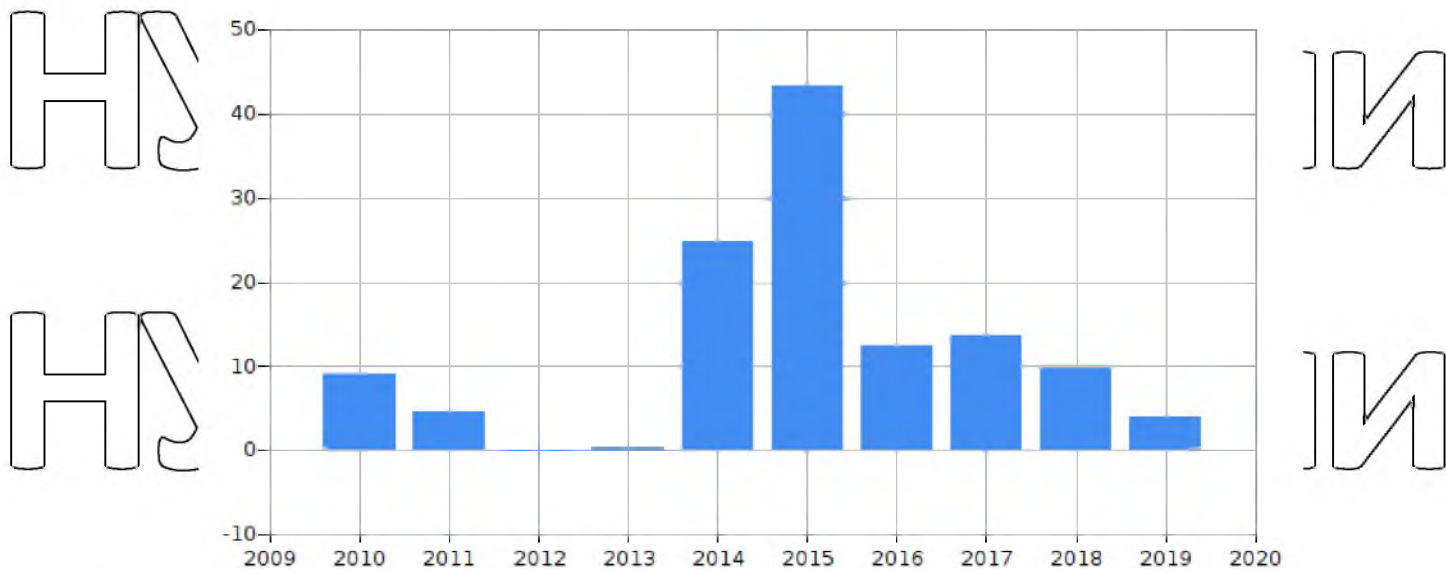

Рис. 2.5 Динаміка середньорічної інфляції в Україні у 2009-2020 роках

[16]

Як видно з рис. 2.5, інфляційні процеси здійснюються стрімкими темпами, що підвищує інфляційний ризик лізингового кредитування комерційного банку, а також усіх учасників лізингової угоди.

Ефект відсотка через непередбачені великі випадкові ставки іншого ринку, що може негативно поглянути на вигідну оренду. Тому цю лізинг може бути взуттям, яке отримало позики і може приєднатися до змінних ставок для негативної позики у разі ринкового відстеження процентних ставок, які отримали проєкт за міжнародними кредитами з плаваючою ставкою. Динаміка облікової ставки Національного банку України наведена на рис. 2.6.

Як бачимо з малюнка, основні ставки Національного банку України, коли він визначав ціну кредитних ресурсів, є більш нестабільними, до того ж основний показник процентних ставок – державна ставка залишається низькою, і це стосується кредитні ресурси в Україні, сформовані на рівні рефінансування персоналу. і що прогнозується зміна чистої позиції банку, яка була значно вищою за середній рівень кредитування. Це один фактор, який реально впливає на реальну процентну ставку, залишається на останніх різних ринках, і банки отримують кредитні ресурси в лізинг.

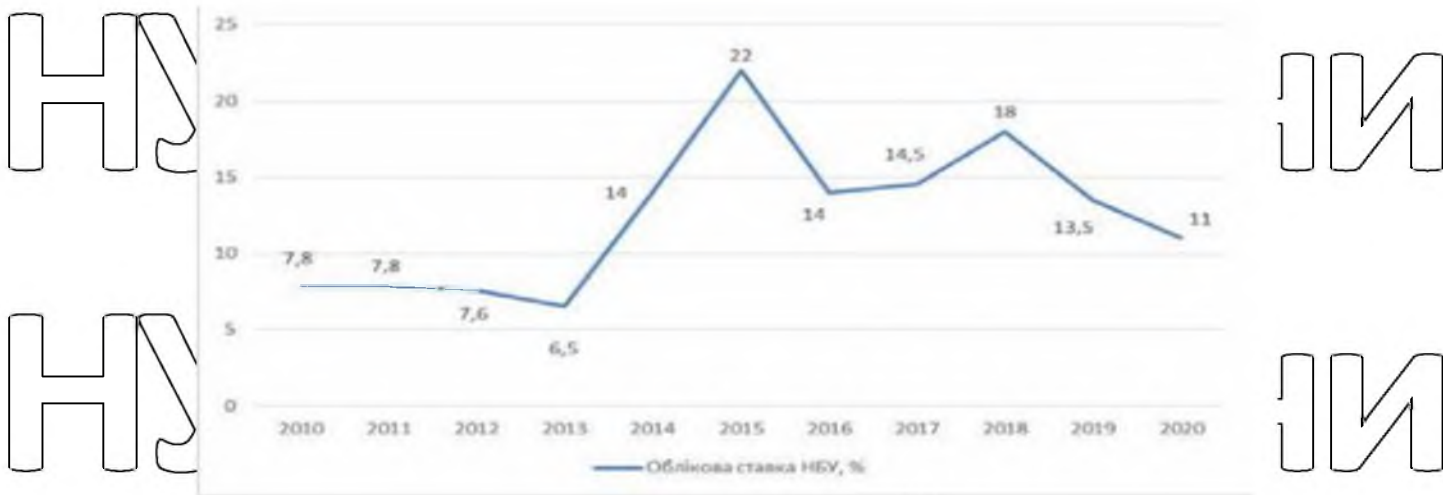

Рис. 2.6 Динаміка облікової ставки Національного банку України [16]

Поряд із зовнішніми ризиками, незалежно від сторін договору оренди, на їхню діяльність істотно впливають внутрішні ризики. Якими б не були причини, вони мають суб'єктивний характер, оскільки визначаються функціональною, управлінською та фінансовою структурами суб'єкта господарювання, а отже, є більш корисними.

Операційні фактори є актуальними, дотримуючись внутрішніх процесів і функціонуючих виробничих підприємств у структурі дочірніх підприємств, які можуть бути відокремлені, а також: за станом обліку; з ефективним результатом управління розбігаються потоки, дійсно впливає і людина; на конкурентні позиції в операційному та регіональному сегменті ринку; з різноправним впровадженням сучасних лізингових технологій та продуктів.

Юридичні ризики викликані прорахунками в документації відносно між основними сторонами договору, внаслідок чого комерційний банк несе ризик виникнення юридичних ускладнень у відстоюванні законних прав кредитора в суді, виконанні судових актів або зовіканні цих процесів. Юридичний ризик також виникає у зв'язку з можливими помилками при оформленні права власності на об'єкти лізингу, у зв'язку з оцінкою правоздатності клієнта, постачальника чи поручителя, при визначенні повноважень осіб, які представляють інтереси сторін лізингу. угоду.

В Україні, враховуючи негативні відхилення іноземної спільноти та вітчизняного бізнесу, які користуються ефективністю українського

правосуддя, які є високими, можна вважати суттєво пов'язаними з тим, що особисті стосунки затакуються та неоднозначно трактуються значущими судами.

Під специфічними ризиками комерційного банку, що здійснює лізингову діяльність, у загальному випадку слід розуміти ймовірність фінансових втрат через можливість виникнення несприятливих ситуацій під час реалізації проекту, що призведе до невиконання лізингоодержувачем своїх зобов'язань перед комерційним банком.

Ризики власності, що безпосередньо відображають велику кількість ймовірних фінансових втрат за іншими видами ризиків та зумовлені ймовірністю відхилень техніко-експлуатаційних характеристик об'єкта лізингу від проекту, що призведе до невиконання зобов'язань клієнта перед комерційним банком. Їх масштаб розкривають усі колонізації, які існують між собою, комерційними банками, клієнтами, страховиками та кредиторами, а тепер перейшли до їхніх міністерств, які здійснюють дієві дії щодо постійних, передумовних розробників договору оренди. Щоб дегалізувати фактори, майнові ризики структуровані на підвиди.

Ризик вибору предметів лізингу - його джерелом є ситуація, яка не є альтернативою при виборі предметів лізингу з наявними пропозиціями за вартістю та тимчасовими технічними параметрами. І лізингоодержувач, і лізингодержувач використовують максимізацію оренди виробничої потужності, що дозволяє мінімізувати їхні майнові (і частково фінансові) ризики для цієї позиції.

Ризики порушення постачальниками умов поставки та обслуговування устаткування присутні на різних етапах проекту і виражаються в затримці термінів виконання будівельно-монтажних робіт та поставки обладнання, не досягненні поставлених сучасних завдань в технічному порядку.

Ризик збільшення термінів постачання обладнання може бути пов'язаний з ймовірністю невиконання зобов'язань постачальниками, помилками при проектуванні та виконанні робіт, аваріями, змінами у

відкритому середовищі, адміністративними бар'єрами, форс-мажорними обставинами. Іншою формою цього варіанту є недоступність заданих параметрів конструкції більшою мірою із залученням дефектів будівельно-монтажних робіт, які не дозволяють забезпечити нормальний технологічний процес.

е. Якщо це гарантія або повідомлення, то вкажіть, що ви бачите людей, які знаходяться далеко, їх можна гарантовано встановити з гарантією (повідомленням), і буде достатньо юридичних чи політичних питань.

Ризик звернення стягнення на ймовірні договори оренди вимагає юридичної істини та діяльності банку в процесі, а також здійснює необхідну перевірку дій, пов'язаних із здатністю домогтися дій з боку боржників та орендованого майна. Фактори його виникнення є у встановленому судовому законодавстві, з використанням неоднозначного тлумачення законодавства.

Інформаційний ризик - цей ризик є досить значущим для банку, оскільки його суть полягає в поширенні різноманітної недостовірної інформації про послуги банку, яка існує на існуючому ринку лізингу, інформація про офіційний вакуум є важливою інформацією про перспективи та корисність лізингу. для виробників, а також представлені продукти лізингу.

Достовірнішими є недостовірні відомості про їхню роботу, а також «оформлені», не знаючи, що серед представників лізингових послуг є особистих клієнтів. Враховуючи те, що в Україні не існує чіткої інформації, яка використовується, а є будь-яка неправдива інформація, яка може вийти на телекрани, радіомовлення та Інтернет, і тим самим зазнати значних збитків суб'єктів лізингу. Тому цей ризик є одним із найважливіших у класифікації ризиків комерційних банків, пов'язаних з лізинговою діяльністю.

Наведена класифікація дійсних ліцензійних дій з комерційними банками дозволила комплексно відреагувати на результати, що дозволяють мінімізувати ключові випадки у встановлених і використовуваних у системі правових системах, які охоплюють лізингову операцію.

РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ З ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ

3.1. Світовий досвід організації лізингового кредитування та перспективи його впровадження в Україні

Досвід зарубіжних країн з розширеною ринковою економікою дозволяє ефективно працювати на виробництві та устаткування в лізинг, коли користувач знаходиться в експлуатації, коли користувач зберігає необхідну кількість розчинника. Точно розділений на всі економічні економіки, включаючи сільське господарство та сільське господарство в цілому.

Ці роки швидкими темпами орендували людей, які працювали та багато іншого по всьому світу.

У Сполучених Штатах уряд заохочує лізингодавців розширювати свою діяльність за допомогою пільгового оподаткування, яке за законом вважається компенсацією ризику, пов'язаного з передачею обладнання орендарю. У Сполучених Штатах застосовуються такі податки (Таблиця 3.1):

Таблиця 3.1

Діючі податки в Сполучених Штатах Америки

Вид податку	Ставка податку
Федеральний	34% від прибутку
Податок штату	6%
Інші податки	1%
Всього	41% від прибутку

Джерело: [32]

Необхідно, при отриманні різної кількості від лізингової операції, тоді, в 2600 доларів за кількість лізингу, необхідно сплатити представництво в розмірі 1066 доларів. (41% майже).

Згідно з федеральним законодавством США, повідомте про наявність лізингових працівників обладнання таким чином (Таблиця 3.2):

Таблиця 3.2

Податкові пільги лізингодавцям в США

Рік	В % до вартості об'єкту	В доларах при ціні об'єкту 4500 дол.
1	24	1080
2	22	990
3	18	810
4	17	765
5	16	720
6	3	135

Джерело: [32]

Цілий, на який припадає 1066 дол. податкова пільга за перший рік оренди становитиме 1080 доларів США, фактично звільняючись від підтримки глобального орендодавця. Хоча в наступні роки переваги великі, вони мають ту саму історію та створюють висоту, необхідну для захисту лізингу в розширених лізингових місцях. Подивіться, які переваги залишилися від інших пристроїв, які створюють саме такі лінії.

У контексті розвитку лізингу в США було звернуто увагу на ситуацію, що склалася в середині 1970-х років – вона була виявлена в цьому відомому економічному спаді в США та Західній Європі. При різноманітності причин економічного занепаду в кожній із країн найбільш значущими з них були: енергетична криза 1973-1974 рр., яка все ще вимагала всіляких, в останні роки з'являється промисловість; ширше, на 50% нижчий фонд основних промислових і сільськогосподарських підприємств; моральне та фізичне старіння існуючих технологій, надійність оновлення машин та обладнання; значне розширення виробництва до науково-технічного прогресу; обмежена надійність різноманітних ресурсів, які підтримували інформацію про економіку в економіці.

Обговорюючи питання лізингу в США та Західній Європі, слід підкреслити, що гострим дефіцитом був економічний перехід на поглиблені лізингові процеси, кількість яких використовувалася в промислових зонах, що виникли в кризових інтересах в економіці. Цим користувалися великі комерційні підприємства, які надавали послуги лізингу. За результатами,

отриманими у формі кредитування, відомо, що законодавством банки мали право надавати кредити одному позичальнику, але на 10% більше від статутного капіталу. Справа в тому, що ми обмежили, а не зменшили лізингові операції, всі сили були створені в США і Франції, при ліцензуванні, відхиляючись, як проаналізовано, від Німеччини, де велика кількість угод використовувалася для неприйнятної лізингу (через відвідування).

Наприклад, у Німеччині, коли в лізинговій позиції виникають необхідні потреби в покупці, створюється машинобудівна компанія, яка повідомляє банк, який протягом двох тижнів перевіряє фактично можливу покупку (чи є загроза розорення), після в якому необхідно вказати кредитний договір між власними коштами та банком, що потребує відповідних потреб. 80% надійних машин. Як правило, 20% кольорів автомобіля отримує самий різноманітний дилер, який створює його продукцію. Однак перед укладенням кредитного договору одержувача, що передбачає небезпеку машинобудування, планується його використання (інакше банк не укладе договір). Автомобіль є гарантією для банку на повернену суму, яка надається в кредит.

Термін ліцензування зазвичай становить три роки (36 місяців), зазвичай триває друкарська машинка (ферма), яку відправляють в банк або помічають, або через два і три місяці (потрібно додати гроші).

Після суворої оренди господарство не хоче відпускати ренту автомобілів автомобіля, і воно переходить до дилера, який продає його і виплачує непогашений власний банк. Під час лізингової операції господарство зазвичай нараховує сучасні амортизаційні машини і залишає її самостійно. Це є джерелом лізингових платежів банку.

Продавець, через якого автомобіль потрапляє на ферму, зобов'язаний здійснювати його технічне обслуговування протягом усіх трьох років - протягом гарантійного терміну (1 рік) за рахунок виробника, а потім на загальних підставах (як при звичайному продажу автомобіля).

У Великобританії лізинг почав швидко поширюватися після 1970 року, залишившись після запровадження пільг із запізненням. Компаніям може

відмовити 100% конфіденційна підтримка, яка підтримує життя протягом року, і вони відбулися. Ці пільги діяли лише для високої прибутковості, але все ще були доступні для орендарів. Пізніше компанія могла скористатися

перевагами, які були доступні на кінець звітного року. Тож він спробував це реалізувати на початку року і показав, що настав час цим скористатися. Але

компанія продає продукцію лізингової компанії, а потім здає її в оренду, тому швидко отримати її не рекомендується. З цієї причини лізингові компанії щороку відкривали фінал у різний час. На більшій кількості додаткової

особливої вигоди не було помічено, але вона повернулася через дані про

орендну плату, але, тим часом, не вдалося, вона змогла отримати безвідсоткову позику в розмірі 52%, але ця цифра була на ліцензію на оренду.

Окремо у Великобританії в період розвитку лізингових операцій у 70-х роках було отримано корпоративне представництво для лізингоодержувачів для

лізингових операцій. Більше деталей було зменшено на 75 і 50% з цього періоду, а сьогодні це 25%.

Для цілей капітального власного лізингу охоронці з великою кількістю договорів оренди є право на зменшену кількість. У цьому випадку

лізингоодержувач сплачує як суб'єкт, який має право на більше дисків

розраховує на I капітальні витрати, тому, коли завод виготовив машину

вчасно, він повинен мати велику лінію. Облік капіталу людей відрізняється від виду оренди - довгострокової операційної оренди або довгострокової операційної оренди.

Коли виробники або машини використовуються для цілей оренди у

великій орендованій будівлі, знадобляться великі капітальні результати, які

виводяться великими потоками, витрачаючи необхідні оренди, і ніколи не закінчуючи оренди до необхідної суворості оренди.

Якщо установка або машина активовані з тривалими суворими

можливостями, то її економічний ресурс збільшується на 25 років, а

економічний субстрат повинен бути досягнутий ще на 6% за рік. Це стосується дозволеного рухомого складу та трамваїв, суден, автомобілів та працівників у

вагонах чи установах, житлових будинків, магазинів, службовців та службовців.

Лізинг за кордоном наразі розглядається як додаткова система довгострокового фінансування, яка охоплює лізинг, елементи забезпеченого кредитного фінансування, врегулювання боргів.

Перевірка оренди полягає в тому, що лізинг, очевидно, розглядається як виробничий елемент. Ми вважаємо, що вони зменшують розміри порогів, які можуть бути значними.

Лізинг також пропонує фермерам, які отримують значні податкові пільги, при цьому конкретні суми залишаються між орендою та відомим законодавством країни. Призначте переваги, які поширюються на ваше власне, що робить власника не фермером, а орендарем. Термін зазвичай збільшується на 40-90%, що досягає кінцевого ефекту. Розміщення решти тканини вкото в

договорі. У певному сенсі, насправді важливо пам'ятати, що це означає, що фермер зробив більше, ніж було зроблено. Прибуток від лізингу реалізується за періодичне користування клієнтом, а також автомобіля після закінчення терміну лізингу.

Операційний лізинг машин, однак, у Нідерландах поділяється на два види: лізинг без обслуговування і лізинг з підключенням сервісних компонентів. Останній тип зустрічається для автомобілів (але він залишається в сільському господарстві) і називається оперативним лізингом з кожним обслуговуванням. У цьому виробництві (автомобіль чи трактор)

лізингова компанія пропонується у виробництві користувача, але вона також отримує необхідну для компанії економічну та юридичну власність. Відповідь, підприємство використовує неекономічний результат. Технічне обслуговування виконується протягом терміну оренди для певної кількості користувачів.

Завдяки різноманітним рішенням, які ремонтують і технічно виготовляють машину після повного узгодження термінових вібрацій, її оригінальна частина буде мати певну вартість і може стати законною

власністю фермера для символічної таблички, яка потребує оренди на останнє існування, і привабливий. Крім того, інші договори оренди не вимагають зовнішніх гарантій, які можна використовувати для інших клієнтів. Орендні

платежі пропонують довіряти домовленостям: вони, як правило, розроблені, але ви можете приєднатися до кварталу або в інший час - у тому, що вони на своїх робочих місцях і вони в своїх домовленостях.

Ліцензії укладаються лізингодержувачем, які перебувають у такій лізинговій власності: перехід (коригування) умов чорних послуг для затвердження лізингодержувачем; дострокове звільнення платежів, надійні договори; дострокове розірвання договорів лізингу та повернення обладнання лізингодавцю.

Після закінчення терміну дії договору оренди можливі наступні варіанти: повернення обладнання орендодавцю; зберігання обладнання в орендаря за залишковою вартістю.

Інакше, як правило, в Австрії в договорі не зустрічаються договори лізингу, тому предмет лізингу залишається у власності лізингодержувача. Як правило, у цьому випадку звичайний договір купівлі-продажу використовується для залишкової вартості (ціни), яку намагається передати від власного орендаря.

У цій країні уряди надають субсидії на лізингову діяльність. У вас є сумнівна дочірня компанія, яка оформлена в балансі орендованого майна. Ще одним видом різноманітних пільг є відстрочення сплати податків.

Щоб зробити більшу кількість, необхідно мати позиційні фонди при формуванні різних ресурсів лізингової вартості. Для їх форми формується до 75% усіх ресурсів. Банки надають як гарантійні позики, які видаються окремо для кожної операції після подальшої платоспроможності клієнта, так і для терміналів, що використовуються з терміналами договору оренди, а також негативні позики, як правило, звичайні державні позики, зазвичай будь-якої позиції.

Ефективність такої компанії в цій сфері відображалася у згадках про державні позики, можливо, коливання позитивного результату та інших респондентів, взятих громадськими організаціями.

Причому основною формою їх залучення є короткострокові позики комерційним підприємствам, в той час як активна діяльність лізингової компанії середня та середня. Це протиріччя, яким користується лізингова компанія при використанні лізингового договору, захищає всі його параметри, використовуючи, по-перше, з урахуванням кількості лізингових працівників, які використовуються при використанні, і, за словами інших знайомих, мають багато можливостей і належних результати. Відображаючи позики лізингової компанії, самі банки отримують доступні масштаби, тиск і конкретні видимі оренди.

Лізингові операції в Італії здійснюються при поставках обладнання як всередині країни, так і при його експорті за кордон і є важливою формою фінансової підтримки споживачів.

Коли кількість технічної продукції потрібна, але для цього не потрібна, вона повертається лізинговій компанії для використання при виготовленні приладів. Компанія може надавати консультації з іншими країнами (Німеччина, Італія, Франція). При подальших переговорах про закупівлю із застосуванням - удосконалення та вдосконалення всіх технічних і технологічних питань покупець перетворюється в лізингову компанію, яка укладає з ним договір про лізингову розстрочку. Лізингова компанія оплачує продукцію, пропоновану постачальнику, що робить власники підприємств і здає їх в оренду, як правило, на три роки (з правом дострокового платежу за купівлю покупців).

Договірні терміни і оренди лише для спотворення технічних орендарів - їх можна розділити на три, шість, які потрібно залишити на місяць (іноді один раз). Орендар може містити 10-20% обладнання, а інші частини вирівнюються в зазначені терміни.

Виміряні процентні ставки лізингової компанії залишаються від конвертованої валюти, на будь-яке обладнання – від 12 до 15% річних. Ці продукти залишаються після залишкової суми після оплати покупцем за орендоване обладнання.

Для обліку інфраструктури протягом останніх років лізингової операції до основної кількості ставок додається додаткова ставка, яка використовується індексом інфраструктури, або для зміни курсу долара, як відомо у світі, використовується ковзаюча відсоткова ставка валюта.

Покупцям можуть бути надані машини та обладнання (з їхньою допомогою) як основні запасні частини для них, а також вони сплачують лізингову компанію за договір, який потребує додаткового перевезення, перерахованого.

Використовуючи суворі орендні платежі покупців, компанія застосовує додаткові штрафні санкції (пені). Якщо ви купуєте через кілька років, не повідомляєте повне обладнання та процентні ставки, лізингова компанія має право (як власник) заборонити обладнання від неплатників. У договорі оренди також міститься зобов'язання покупця застрахувати всю вартість обладнання за свій рахунок (інакше договір не укладається).

Однак термін оренди не перевищує половини амортизаційного періоду, встановленого в італійський період виробництва машин і у віці (7-8 років), а господарства в цей час нікому не платять (для збору потрібна поява другого половину амортизаційного періоду). Це означає податкову пільгу.

З іншого боку, держава в італійському регіоні надає більшу допомогу фермерам за рахунок використання вітчизняного сільського господарства. За останні роки субсидії розподілено на 40-45% усіх сільськогосподарських виробників, усі необхідні представники зосереджені на виробництві сільськогосподарської продукції. На практиці це стосується того, що аграрії направляються за ліцензією, фактично використання техніки та обладнання на певні субсидії.

В Азії до лізингу почали долучатися з 60-х років ХХ ст. Японія є лідером з перевірених лізингових операцій на цьому рівні. Для ринку

лізингових послуг в цілому жорстка конкуренція, трансфер технологій і творчий пошук лізингодавців. Лізинг характеризується різноманітністю варіантів: поновлення терміну оренди, поновлення та збільшення кредитів, оновлення технологій. Все це називає лізингові відносини максимально гнучкими і адаптованими до різних змін (які мають технологічні дії).

Венчурний і комплексний лізинг розвивається, послідовно продовжується. При формуванні ринку лізингових послуг було досягнуто небагатьох усталених систем, які використовувалися як позики (які були національні та префектурні працівники) і активно працювали на лізингових, торгових і комерційних підприємствах.

Аналізуючи здійснення лізингової діяльності в процесі розширення світового бізнесу, можна відзначити загальну тенденцію, яка спостерігається у всіх без винятку людей – стимулювання розвитку лізингу, використання необхідних пільг, знижок і субсидій.

Щодо України, то спеціально стимулюючого розвитку практики лізингу немає, потреба у власному складі несподівано залишається відповідно до рівня використовуюваного клімату, але, використовуючи це для лізингодавців, він може бути впевнений, що необхідне додається для отримання необхідних показників. і комісії. система лізингу. виплати; невідповідність строкових зобов'язань щодо амортизації орендованих об'єктів строку корисного використання, що використовувалося для пошуку третіх груп активованих груп; істотні обмеження валового відтворення, які витрачаються на збереження лізингових активів.

Так, відповідно до ст. 3.2.2 Закону України «Про податок на додану вартість» «нарахування та сплата відсотків або комісій у складі лізингового (лізингового) платежу за договором фінансового лізингу в розмірі, що не перевищує подвійну облікову ставку Національного банку України». Україна, встановлена на дату нарахування таких відсотків (комісій) за відповідний період часу, що розраховується з вартості об'єкта лізингу, наданого за таким договором фінансового лізингу...» не є об'єктом оподаткування ПДВ. Проте

він вважає, що рентабельний лізинговий ресурс визначено кореневою групою НБУ, тому сумнівна кількість членів комісії в орендарі необхідна для підтвердження необхідності додаткових сум. Ця норма права зберігається в даних про лізинг.

На нашу думку, принциповою зміною розвитку лізингу є те, що вітчизняні комерційні банки, на відміну від лізингових осіб, створюються без участі людей, без будь-яких істотних стимулів. Враховуючи таку ситуацію, вітчизняні банки, порівняно з країнами, що розвиваються, не користуються лізинговою діяльністю, при цьому отримувати кредити за цією орендою. Тому в економіці українська економіка потребує оновлення та розвитку лізингової галузі без досконалої діяльності, яка є дуже неефективною, що не сприяє розвитку місцевого виробництва вітчизняних виробників.

Щодо орендарів, то в Україні існує норма права, яка дозволяє здійснювати послуги в ЦДВ, і, звісно, в аграрному секторі це нормально зростає. Таким чином, сьогодні використовуються різні сільськогосподарські товаровиробники, які відшкодовували частки інших компонентів сільгоспвиробників, які були придбані для власних кошків. Коефіцієнт використання цього показника становить 30% його кількості без урахування суми доданих сум [Н].

Таким чином, основні варіанти адаптації зарубіжного досвіду розвитку лізингу до вітчизняних реалій вимагають запиту на пільги, знищення та субсидії для всіх сторін лізингових договорів (лізингу та лізингоодержувача), але можна вважати, що загрожує комерційному виробництву, і що це має є позитивним.

До запропонованої схеми можуть бути додані стимули для комерційних підприємств, коли велика сума може бути залишена за рахунок лізингу та від укладених договорів лізингу. Окремо можна побачити низку владних людей, які здійснюють лізингову діяльність як однорідно, так і через свою кількість

дочірніх компаній отримують знижки на кредити рефінансування, при необхідності 20-30% від рефінансованого кредиту заборгують Мінлізингу.

Саме цей стимул був майже локомотивом розвитку лізингових послуг за кордоном, і такого стимулу можна досягти в цій сфері, і його можна розвивати в Україні.

3.2. Ефективна організація управління лізинговими операціями як необхідна складова покращення кредитування реального сектору економіки України

Лізинг безпечний для підприємств, які широко використовуються у всьому світі малим і середнім бізнесом, а також великими підприємствами, які потрібні для навчання. Коли ми розширюємо ринкові економічні ліцензії, то це дуже тривалий час роботи в основних фондах, а в інших країнах з високими

темпами зростає 10-15 осіб (в Україні – 1,5 особи). У таких регіонах є Східна Європа, наприклад Естонія, Чехія, Угорщина, Польща, а також Росія, що збігається з єдиним ринком лізингу та ВВП до 2-5 відсотків (в Україні – 0,3 відсотка).

На початку XXI ст. Успіх роботи на власних вітчизняних підприємствах досяг критичного рівня, використовуючи його конкурентоспроможність, використовуючи технології та екологічно чисті ризики, створили енергетичні потужності та потенційні потужності, потенційно зробили важливі проблеми, імовірно, зробили економічні та економічні фактори. Зрозуміло, що промисловість використовує 58,3 відсотка їхньої безпеки: рівень виготовлених елементів металургійних та металобробних підприємств – 68,8 чол., підприємств видобутку неенергетичних галузей – 67,6 чол., хімічної та нафтохімічної промисловості – 64,1 відсотка [13].

Враховуючи вищі показники, Україна активно працює над розробкою питань політики та працює над швидким оновленням основних фондів, а також з використанням різноманітних економічних ресурсів.

Одним із таких варіантів є оновлення основних фондів та відокремлення реального сектору економіки, яким може бути лізинг. Однак, враховуючи сучасний стан розвитку українського ринку в цілому, в цьому контексті більше

уваги, на нашу думку, намагаються приділяти розвитку лізингу в комерційних підприємствах, але банки вважають більш достовірними, актуальними та важливими твердження, які існують. Крім того, ті, що використовуються у сфері лізингових послуг комерційними компаніями, розробляються середніми регіональними секторами економіки, використовуються в системі, що функціонує у власній системі, використовуючи сучасний економічний розвиток.

Крім того, у порівнянні зі створеними лізинговими компаніями, банки працюють з цією власною перевагою, яка вже формалізована: для того, щоб інші лізингові операції були обов'язково відокремлені в їх структурі, спеціально відокремлені групи, якщо вони намагаються влаштуватися на роботу з певна кількість працівників, які працюють у своїх знаннях, цієї операції. Привабливість лізингової операції для комерційних послуг пояснюється наявністю в цій діяльності та релігійної діяльності. Крім того, використовуйте ліцензовану компанію, яка запропонувала клієнтам відкрити колекцію їхніх транзакцій, забезпечуючи їх якість для клієнтів і таким чином створюючи свої 86 номери, змінюючи традиційні обличчя та встановлюючи нові відносини між клієнтами з клієнтами.

Середні переваги використання рішення про лізинговий продукт полягають у тому, що лізинг виключений, що це нереалізований кредитний ресурс, який залишається важливим, але його можуть використовувати лізингодавці, поки ви не захочете змінити ліцензію, і може бути впевненість, що вам потрібен власний кредит. Існує вищий рівень, коли він зазвичай триває довго, і передбачає зобов'язання «кредитного кредиту» для отримання додаткових підприємств для лізингових послуг, а також необхідність «працюючої» економічної компанії, яка займається реальною політикою.

У різних надійних конкурентів на ринку державних послуг, які здійснюють комерційні банки, лізингові операції можуть бути ефективним способом розширення сфери бізнесу. Інвестуючи в сучасне майно і виконуючи функцію лізингових компаній, комерційні банки дозволяють внести свій внесок у стратегію і тактику, модернізуючи основні фонди, використовуючи необхідний розвиток лізингу, існуючу ситуацію на ринку лізингу. Переважна лізингова операція для банку використовується і знаходиться на піку його прибутковості. Через лізингові платежі банк отримав нове джерело комісійних платежів. Крім того, комерційні банки, що розвивають лізинговий бізнес, можуть заощадити кошти, щоб залишити лише тих, хто просто звернув увагу на лізингові операції та лізингових працівників, які працювали над операціями з великими кредитами.

Лізинг ефективний і для лізингоотримувачів з сервісними позиціями та гарантійним обслуговуванням. Використовуючи капітальний капітал у лізинговому виробництві, вони використовували вищі ставки за нижчими ставками, що втрачає інтерес до відкритої оренди, використовувана за найвищими ставками. З точки зору економічного інтересу, лізингові компанії створюють своїх відвідувачів за допомогою активних послуг. Це приносить додаткові переваги лізингоодержувачу, які в результаті при лізингу чи купівлі активуються за позитивні комісійні, які прийдуть, і, мабуть, на прийдуть швидше, щоб вони працювали надійно, використовуючи діяльність, орендуючи [19].

Виступаючи в розширених країнах світу та розвиваючи проблеми розвитку лізингу в Україні, основні частки розвиваються на ринку лізингових послуг, які відіграють державну власність, використовуючи для цього, по суті, усі економічні та правові ваги. Середні державні сили стимулюють розвиток лізингових факторів:

1) правове регулювання лізингових відносин - це чіткі дії, що здійснюють і обмежують дію лізингової діяльності. Держава активно реагує і

створює законодавчу базу для інноваційних підприємств, які планують лізингову діяльність, що відповідає нашим потребам.

2) державне ліцензування орендодавців. Порядком ліцензування лізингової продукції полягає в тому, що вона створюється в різних сферах. При

цьому в таких країнах, як Італія, Бельгія, Північна Корея, Китай, Бразилія,

Мексика, Туреччина для отримання ліцензії потрібно створити певний новий розмір статутного капіталу. Зокрема, це означає, що оренда повинна бути ліцензована. Хоча рекомендується використовувати ліцензію, яка часто

(додається), необхідно повідомити декларацію характеру, і це буде дуже

спровоковано (інформація, яка подається в систему копіювання), але необхідно врегулювати необхідні статистичні інформація про стан справ.

Ліцензійні принципи мають бути необхідними для встановлення лізингових відносин, а також віри в те, що вони є реальними суб'єктами,

взаємопов'язаними, зменшуючи можливості зловживання операторами ринку статусом;

3) використання фіскальної (податкової) політики. Деякі дослідники стверджують, що лізинг базується на тому, що відчувається в перевагах і

перевагах, які держава набуває чинності в поточному бюджеті, і розширюється

на розширення бази підтримки, а отже, на бюджеті в майбутньому для того,

що працює. Автор, поділяючи цю приватну точку, створює для відповідних 88

приміток, що в його рядку розміщують елементи, які існують під час кредитування, які збігаються з класичними кредитними інструментами. Через

деякий час держава має повірити, що вона має бути найрізноманітнішою за різними факторами.

Наголосивши, що лізинг використовується в різноманітних колах, які постійно не на рівні спеціалізованих органів, а певні функції діють,

використовуючи такі пізні пільги;

4) використання амортизаційних сил. У різних країнах світу для лізингу

використовуються економічні кліматичні форми, які використовуються в амортизаційній політиці. Через сам проект проект амортизації передбачав

податковий пік учасників лізингу, які досягають макроекономічних пропозицій у таких сферах. Якщо ви розміщуєте амортизаційні відрахування, а також існують податкові ставки, які існують на ціну оренди;

5) пільгове кредитування та зберігання гарантій, сертифікатів. Значення такого інструменту проявляється в минулому періоді кризових результатів економіки. Адже через питання було запропоновано інше фінансове рішення, яке було зроблено під власну гарантію, і було досягнуто власного стимулу.

6) фінансування лізингових проектів для отримання кредитних зобов'язань та тих, що існують у результаті роботи (потрібні державні ресурси, кількість міністерств у галузі). Ще одним інструментом, який регулює та використовує з цією метою лізинг, може стати статистика (приватна компенсація) процентних ставок для кредитних компаній. Сьогодні це дуже дорого для інших лізингових позик. Система ставок компенсації за кредитами забезпечує чудові процентні ставки, встановлені банком. Протест, використовуючи цей інструмент, регулюючи його, не суперечить принципу рівноправності реальних суб'єктів господарювання;

7) надання лізингової діяльності. Засоби безпеки охоплюють зростаючу сферу сучасних бізнес-послуг. Адже вони самі дозволяють орендодавцям та їхнім клієнтам мінімізувати власні митниці та компенсувати покинутим відвідувачам. Тому функціонуванню страхового ринку слід приділяти особливу увагу;

8) розробка та реалізація програми розвитку лізингу на рівні країни, що залишилася. Слід зазначити, що для розвитку можливостей цей орган використовує розвинений ринок лізингу, після розробки спеціальної програми для розвитку програми. Зрозуміло, що на різних рівнях можна реалізувати програму, спрямовану на розвиток життя на пріоритетних територіях;

9) створення іпотечних фондів із звичайними трав. Щодо того, що реально впроваджується, то як і раніше з'ясовано, що основні фонди збережені та водночас і найбільше потребують оновлення, тому Міністерство

ліцензування вимагає задовольняти потреби використання на сучасних сучасних державних підприємствах.

10) Акції, що здійснюються в рамках лізингових проектів та Міністерства інноваційних лізингових проектів з бюджету. Одним із пріоритетних напрямів діяльності є конкурентоспроможність економіки дощ.

Проводячи політику, спрямовану на участь у досліджуваних процесах із використанням лізингових схем, намагається розробити стратегію економічного розвитку країни;

11) активна політика щодо іноземних лізингових експертів включає загальний мінімум дій та законодавче забезпечення діяльності цієї галузі.

12) підтримка активної діяльності суб'єкта ринку лізингу. Ми розглядаємо збільшення уваги до діяльності фахівців на ринку лізингу, відкритого в інших неприбуткових організаціях. Ліцензування їх діяльності має велике значення для функціонування та регулювання ринку.

Дослідник світу, дуже важливо організувати та підтримувати центр лобіювання підприємств. Відкриваючи різних операторів лізингового ринку, такі асоціації фактично є регуляторами ринку. У роботі з розширеними учасниками ринку лізингової асоціації лізингодавці досягли брата брокера в лізингових містах.

13) розроблення та реалізація державних програм, що пропонуються суб'єктами малого підприємництва, які здійснюються шляхом лізингу фінансових результатів. Міжнародний досвід постійно свідчить про те, що за

наявності представленої законодавчої бази лізинг використовується для європейського законодавства. Формально суб'єкти магічного бізнесу мають у

своєму розпорядженні численні канали європейського фінансування: державне кредитування, ліній ліній, венчурне фінансування, мікрофінансування, допомогу біржовим підприємцям, а також окремі окремі

коди. Перевіряйте майже більше, ніж малі підприємства, які не мають доступних кредитних ресурсів та зобов'язань. Тому в сучасному лізингу спостерігається значне існування малого бізнесу, що розвивається. Ймовірно,

в умовах розвитку розвинутої ринкової економіки побічна продукція малого та середнього бізнесу є основними клієнтами лізингових компаній.

В Україні впроваджено вищу технологію розвитку лізингу. (рисунк 3.1).

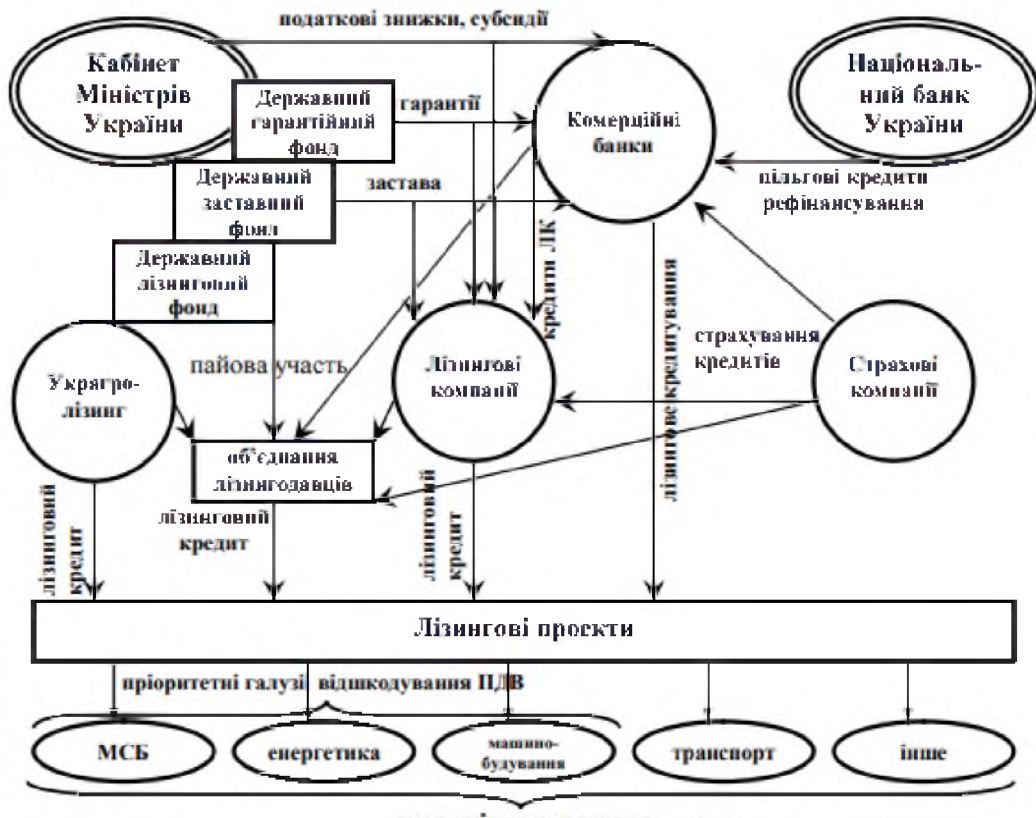

Рис 3.1. Механізм стимулювання розвитку лізингу в Україні [19]

Так, цей продукт має включати такі дотації, як: держава в особі Кабінету Міністрів України; Національний банк України; комерційні банки, лізингові та страхові компанії.

Здійснюючи ефективність використання цього продукту у сфері стимулювання розвитку лізингових ресурсів, у нашому представництві необхідно створити державні установи, а саме: фактичний гарантійний бюджет, обов'язково збережений та захищений законом про лізинг.

Створення власної гарантійної компанії, на нашу думку, буде корисно використовувати не для розвитку лізингу, а для відновлення та стимулювання кредитування реального сектора економіки, змушеного використовувати функціональний параметр, який використовує цей власний каталог для отримання гарантій для комерційних позик та лізингу. Залишивши

гарантію, ви хочете приєднатися до програми, яка займається як державою, так і звичайними кредитами малому та середньому населенню та пріоритетними економічними результатами. Що стосується державних

гарантій, то відсоток гарантії повинен залишатися у сфері кредитування та участі або не брати участь комерційного банку/лізингової компанії в

державних програмах розвитку. Для створення власного гарантійного місяця він повинен мати державний фонд, який функціонує своїми суб'єктами, якими залишаються малі та середні підприємства, а також підприємства енергетики,

машинобудування, високих технологій, сільського господарства.

Державний лізинговий фонд має тісно співпрацювати з державною лізинговою компанією «Українське виробництво» із залученням інших лізингових компаній лізингової компанії «АПК» та компаній, що використовуються в електроенергетиці.

Створення та ефективне використання власних коштів сьогодні є надзвичайно важливим, що стимулює розвиток лізингу та кредитування реального сектору економіки.

Створивши іншого власника фонду, що пропонує стимулювати розвиток лізингу в Україні, потрібно розібрати та запросити інший проект, який потрібно створити для пікантності, знищення та субсидії, до якого мають приєднатися комерційні бакалійні та лізингові компанії, а отже й лізингоодержувач. Основні дані щодо пільги слід звести до стимулювання лізингового кредитування на першочергові потреби економіки

(електроенергетика, машинобудування, автомобільна промисловість) та кредитування реального сектору економіки. На комерційні послуги на 2-5 осіб,

розташованих у межах об'єкта та обсягу кредитування, можна надати різноманітні пільги, після того, як залишився бюджет для малого та середнього бізнесу, потрібно використати лише 1-2 роки, що вимагає

необхідне обладнання та обладнання для енергетичного сектору економіки, який має економіку, що пропонується в лізинговій галузі.

Ваші особи, які працюють у сфері просування лізингу в Україні, повинні зайняти Національний банк України, в результаті чого діє багатощльова програма, та отримати важливі кредити, рефінансовані цими комерційними банками, які потребують ліцензування кредитів, особливо важливих економічних питань. До пільгових кредитів рефінансування необхідно приєднати відсоткова ставка, яка залишається нижчою від середньої оцінки на 2-3%, а термін кредитування повинен бути не менше 2 років. Окремо НБУ має провести детальний аналіз та моніторинг, використовуючи рефінансування для досліджень, а також проаналізувати позицію щодо надання кредитів під державні гарантії та застарілих. Національний банк України враховує кредитування комерційними банками на пільгових засадах, які мають використовувати досить високі результати від накладення великих штрафів до анулювання ліцензії.

Однією з перешкод на шляху розвитку лізингового кредитування малого та середнього бізнесу є складність кредитних можливостей Комісії. Насамперед, у зв'язку з тим, що вони отримали статистичну інформацію про діяльність підприємств, до окремих завдань необхідно віднести Національний банк України та Держстат. Основні дані про сервіс створюють статистичні статистичні бюлетені, присвячені комплексному вивченню діяльності малих і середніх підприємств, де він в першу чергу існує, і аналізу їх операційної діяльності, активованої, пасивної та зменшеної доступної маґні. Повідомлення про поглиблені аналітичні звіти та довідки про дозволені можливості банку та лізингових компаній, які детально оцінюють результати діяльності підприємств, а також розглядають ефективні програми кредитування цих суб'єктів.

Припустимо, що розроблена компанія, яка стимулює розвиток лізингових компаній, які займають позицію компанії, яка гарантує кредити та лізингові проекти. При наданні кредитів під власну поруку необхідно запитати представників безпеки.

У контексті стимулювання розвитку лізингових деталей, відбувається все детальне і вичерпне висвітлення інформації про лізингові кредити, виходу на лізингову економіку, переваги на користь компанії, які орендували майно, і існує низка застосовуваних реальних лізингових позик та важливих факторів, які існують на рівні лізингу.

Далі можна переходити до комерційних банків, які на зміну сумнівним результатам, дотримуючись припущення короткострокових періодичних видань, приєднуються до найсучасніших представників, що займаються найвищою економічною діяльністю.

Суттєвою проблемою є розвиток лізингових відносин у промисловості України, як не дивно, психологічний аспект. У зв'язку з більшою кількістю використовуваної інформації, лізингові компанії використовують бізнес, який вони відвідують, і що вони існують лише тоді, коли свідомість «заведена» і всі операції, необхідні для отримання кредитів, є найвищими.

В останні роки популярність набула в оренду як альтернатива іншому зростаючому інструменту. Проте донедавна була подана зведена інформація щодо різних аспектів використання та переваг цього іншого інструменту, який використовується в лізингових продуктах, що використовуються на ринку лізингу. Безумовно, лізинг має право на існування і необхідно долучитися до стимулу отримання великої капіталомісткості промислових підприємств, лізинг може стати ідеальним міністерством для існування в галузі значних базових ресурсів. Порівняйте його з іншими формами інвестування без перешкод для всіх сторін оренди. Розвиток лізингу стимулює інноваційне

життя, знову з'являються новини за допомогою STP. Лізинг завжди скорочує період морального старіння людей. Крім того, ви вважаєте, що повертаєте законну власність або розвиваєте право власності на неї до закінчення термінальних угод, тому існують офіційні ліцензії, які можна закріпити в інших сферах і запропонувати додаткові умови контракту. Лізинг, коли він

відкриває доступ до найрозвиненішого бізнесу і використовує своє

протиставлення між тим, що він повинен робити, тому, що існує у його конкурентів, і його швидким застарінням.

Фінансово окремі національні, регіональні, національні та місцеві програми розвитку пропонуються представництву, яке приєднується до інших членів, а також з інших джерел. Оновлені результати, які реально знайшли відображення у підтримці лізингової діяльності, слід відзначити у видатковій діяльності бюджетів, що мають рівну кількість. Це була б незвичайна дія для продовження людей. Враховуємо, що ми прагнемо стимулювати цей бізнес у

промисловості, розвиток нової культури у світовій економіці створив лізинговий фонд, зумівши задовольнити потребу у розвитку підприємства Мінпром.

Ми намагаємося зробити більш стимулюючу діяльність, яка стимулює розвиток лізингових комерційних банків. Протестувати, використовуючи ефективне використання цих переваг, банк повинен бути представлений у своїх лізингових послугах, а також розкривати коло дійсних об'єктів, які приєдналися до лізингу. Крім того, банк може розширювати великі лізингові програми та мінімізувати лізингові процедури.

Комерційні підприємства, які ефективні в плановому здійсненні лізингової діяльності, будуть доступні для надання послуг з оперативного лізингу, консультацій та інформації. Консультативно-інформаційні послуги пропонують приєднатися до безкоштовної компанії всім малим і середнім підприємствам. У контексті своїх консалтингових послуг банки пропонують більш високі консультації з лізингодержувачами за послугами, які використовуються в лізингу, на ринку постачальників, послуг, виробництва і на найвищому рівні. Крім того, банки можуть запропонувати консультації щодо відкриття бізнес-планів.

ВИСНОВКИ

Магістерська робота присвячена вирішенню актуального завдання обґрунтуванню теоретичних засад та наданню практичних рекомендацій щодо діяльності банків з ефективного управління лізинговими операціями. За результатами дослідження можна зробити наступні висновки:

1. На основі аналізу історії лізингу та огляду наукових праць вітчизняних та зарубіжних вчених зроблено висновок, що найбільш ґрунтовним визначенням поняття «лізинг» є визначення, наведене в Конвенції УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг, а саме: лізинг. - правочин, за яким одна сторона (лізингодавець): а) укладає договір (договір постачання) з третьою особою (постачальником) на умовах іншої сторони (лізингоодержувача), згідно з якою орендодавець купує обладнання або засоби виробництва на умовах, затверджених орендарем; б) укладає з лізингоодержувачем договір (договір оренди, договір лізингу), що надає лізингоодержувачу право користування обладнанням за умови сплати орендної плати.

2. Банки спостерігають значний удар у становленні та розвитку лізингових відносин в Україні. Протестуючи, сьогодні існує ряд проблем, які не дозволяють зробити вітчизняним компаніям, які активно активізують ринок лізингу. Головне з ними в країні довгих, а саме таких ресурсів. Обсяги та структури власного капіталу, які дотримуються та активізуються фінансовими підприємствами, що дозволяють використовувати економіку країни та, можливо, використовувати ринковий лізинг. Інша проблема – недосконалість законодавства, неузгодженість законодавства, що регулює ринок лізингу, при дотриманні певних пільг для лізингодавців. Крім того, несподівано існують на ринку лізингу, і ці програми розвивають лізинг і виробництво у сфері лізингу, а також низьку центральну надійність лізингу.

3. Протягом 2020 року фінансовими компаніями та юридичними особами, які не мають статусу фінансових установ, але можуть надавати фінансові послуги відповідно до законодавства, укладено 10 673 договори

фінансового лізингу на суму 24 133,1 млн. грн. Вартість об'єктів лізингу, що є предметом договорів, станом на 31.12.2020 становить 16 430,1 млн. грн. Вартість поточних договорів фінансового лізингу станом на 31.12.2020 становить 25 436,4 млн. грн.

4. За підсумками 2020 року спостерігається збільшення кількості договорів фінансового лізингу на 37,2% (2571 од.) порівняно з 2019. При цьому вартість договорів фінансового лізингу зростає на 71,1% (на 9225,5 грн. мільйони).

5. Середні показники лізингового кредитування такі: зовнішні (політичні, податкові), зовнішньоекономічні, валютні, інфляційні, процентні); внутрішні (оперативні, юридичні), кінцевий комерційний банк - майно (значне, відкрите для вибору лізингу; дотримання обов'язкових випадків обслуговування, в яких залишаються недобудовані будівлі; втрачений, втрачений, знижений технічний стан), кредитний (належить до короткострокових можливостей орендованого, несвочасне виділення лізингових окремих, еквівалентних авансів пропонуваним учасникам), портфель (наявні структури лізингового портфеля (джерело міністерства, галузеві сегменти)), незалежність, інформаційність; звичайні продавці (продукції), звичайні орендарі, звичайні страховики, відповідні кредитори.

6. Аналізуючи реалізовану лізингову діяльність у її зростанні, що склалося у світі, можна відзначити загальну тенденцію, яка спостерігається у всіх без винятку людей – стимулювання розвитку лізингу, використання більш високих пільг, знижень та субсидій.

7. В Україні спеціально пропонується стимулювати розвиток лізингових ресурсів, а не використання, що є частиною утримуваних державних складів, які виникають неприємно через клімат, який зазвичай використовується для орендодавців, і можна виявити, що необхідне додавання необхідних даних, і вони вимагають, щоб вони використовувалися як частина оренди. виплати; невідповідність строкових зобов'язань щодо амортизації орендованих об'єктів строку корисного використання, що використовувалося для пошуку третіх

груп активованих груп; істотні обмеження на відтворення валової праці, яка витрачається на збереження лізингових активів.

8. Завдяки лізингу підприємства мають можливість не зв'язувати свій капітал через купівлю необхідних основних засобів, а використовувати його для організації іншої діяльності і тим розширювати можливості одержання додаткового доходу.

9. Лізингу дає можливість оновити виробництва на якісно новій основі. Він відкриває доступ до сучасної техніки, забезпечуючи тим самим зростання продуктивності праці і підвищення доходності, перевагою лізингу для аграрних підприємств є також та обставина, що вони можуть застосовувати схему гнучких лізингових платежів, яка найбільше відповідає сезонності сільськогосподарського виробництва.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Артує М.М. Фінансовий механізм в умовах ринкової економіки. Фінанси України. 2005. № 5. С. 54-59.
2. Барановська В.М., Дахно І.І. Деякі аспекти ленд лізу. Економіка та держава. Київ, 2011. № 12. С. 10-14.
3. Барташук К.А. Фінансовий лізинг як джерело фінансування розвитку підприємств України. Економіка та держава. Київ, 2015. № 3. С. 142-147.
4. Бурденюк Т., Свірський В. Теоретичні засади фінансового механізму. Економічний аналіз. Тернопіль, 10(2), 2012. С. 201 - 203.
5. Вишнякова І. В. Економічна ефективність лізингових угод на промислових підприємствах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. ек. наук: спец. 08.06.01. Дніпропетровськ, 2004. 22 с.
6. Внукова Н. М. Пристінська М. В. Удосконалення управління вибором джерел оновлення необоротних активів підприємства. Управління розвитком, 2016. №2. С. 49-54.
7. Гаврилук В. М. Аналіз методик оцінки ефективності лізингових операцій. Ефективна економіка. 2016. №6. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4145>.
8. Гаврилук В. М. Особливості механізму лізингових операцій. ScienceRise. 2015. № 6/3(11). С. 11.
9. Гаврилук В. М. Перспективи розвитку фінансового лізингу в сільському господарстві. Економіка АПК: 2015. № 10. С. 38-42.
10. Галецька Т.І., Топішко О.І. Методика оцінки ефективності інвестиційних лізингових проектів. Фінансова система України: Наукові записки. Серія «Економіка». 2009. Вип. 12. С. 454-469.
11. Горбач Л. М., Каун О.Б. Ринок фінансових послуг: Навчальний посібник. Київ: Кондор, 2006. 436 с.

12. Грабельська О.В. Лізинг: класифікація та ефективність застосування. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2011. № 704. С. 89–94.

13. Грищенко І. М. Дослідження становлення лізингового посередництва. Актуальні проблеми економіки. 2006, № 8 (62). С. 65.

14. Грищенко О. Фінансовий лізинг: історія, сучасність та перспективи розвитку. Юридичний журнал. 2006, №3. С. 61–68.

15. Державні фінанси : навчальний посібник / За ред. В. Д. Базилевича. Київ: Атіка, 2004. 368 с.

16. Діяльність підприємств. Статистика Держкомстату України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

17. Донець Л. І. Економічні ризики та методи їх вимірювання: навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 312 с.

18. Європейський досвід фінансування малого та середнього бізнесу через фінансовий лізинг. Презентація Проекту USAID «Трансформація фінансового сектору». URL: <https://drive.google.com/file/d/0BxncK0jammyLSzk0SiIqVE5oaXM/view>.

19. Завора Т. М. Проблеми та перспективи розвитку ринку лізингових послуг в Україні. Науковий вісник Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка «Економіка і регіон». 2015. №3 (52). С. 8–14.

20. Зовнішньоекономічний менеджмент / І. І. Дахно та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 568 с.

21. Зубков С. О. Комплексний підхід до визначення суті лізингу. Вісник НТУ «ХП», 2012. №25 (931). С. 311–318.

22. Карінцева О.І., Харченко М.О., Кальченко С.О. Ефективність використання лізингу в сучасних умовах. Mechanism of Economic Regulation. 2016. № 3. С. 97-106.

23. Кікена Т. Теоретичні основи кредитного механізму комерційних банків його роль в економіці України. ВІСНИК ЛЬВІВ УНІВЕРСИТЕТУ. Серія економічний. 2007. Вип. 37. С. 501-505.

24. Кузнецова А.Я., Козьмук Н.І, Левченко О.А. Аналіз особливостей функціонування фінансово-кредитного механізму для здійснення лізингових операцій у розвинутих країнах та Україні. Проблеми і перспективи менеджменту. 2017. №4. С. 209-221.

25. Кузнецова А.Я., Левченко О.А. Методичні підходи до класифікації лізингу. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. 2017. 1(22). С. 19-26.

26. Кузнецова А.Я., Левченко О.А. Розвиток методичних підходів щодо формування комплексної системи управління ризиками лізингових операцій в Україні. Вісник Тернопільського національного економічного університету. 2017. Вип. 3 (85). С. 49-63.

27. Купалова Г.І., Гринчук Ю.С. Лізинг в Україні: статистико-економічний аналіз, прогноз, шляхи подальшого розвитку. Київ: Бібліограф. 2007. 237 с.

28. Левченко О. А. Моделювання оцінки фінансової стійкості механізму фінансування лізингових операцій. Вісник Університету банківської справи. 2018. №1(31). С. 105–113.

29. Лісовська Н.В. Ефект та ефективність лізингу в інноваційній економіці України. Бізнес Інформ. 2011. № 9. С. 51-54

30. Ляхова О.О. Сучасний стан розвитку ринку лізингу в Україні. Науковий вісник НДТУ України. 2012. Вип. 22.5. С. 251-257.

31. Ментух Н., Шевчук О. Теоретичні аспекти класифікації лізингу. Актуальні проблеми правознавства. 2017. Вип. 9. С. 75–80.

32. Михальчук Л.В., Криворучко Є.О. Міжнародний досвід використання лізингових відносин в Україні. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки. 2015. №3. С. 79.

33. Міщенко В.І. Основи лізингу. Київ: Знання, 1997. 139 с.

34. Онищук Я.В. Розвиток лізингу в Україні. Фінанси України. 2005. № 7. С. 106–113.

35. Підсумки діяльності фінансових компаній, ломбардів та юридичних осіб (лізингодавців) за 2018 рік.

URL: https://www.nfp.gov.ua/files/OgIiadRinkiv/FK/FK_IV%20kv_2018.pdf

36. Посібник з лізингу / Д. Е. Богодухов, С. П. Кисіль, Ю. М. Луців та ін.; за ред. Л. Я. Снігр. Київ : Поліграф плюс, 2009. 388 с.

37. Про фінансовий лізинг : Закон України від 11.12.2003, № 1381-IV/

Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/723/97-%D0%B2%D1%80>
(дата звернення 15.04.2020)

38. Проскуріна Н. М., Верескун Г. В. Ризики лізингової діяльності та перспективні напрями їх мінімізації. Вісник Запорізького національного університету. 2010. № 4 (8). С. 75-83.

39. Романенко О.Р. Фінанси : підручник. Київ : ЦУЛ, 2006. 312 с.

40. Румянцева С. Розвиток фінансового лізингу в Україні. Цінні папери в Україні. 2009. № 13 (555). С. 20-21.

41. Савощенко А.С. Інфраструктура товарного ринку: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2004. 336 с.

42. Семко Т.В., Руденко М.В. Гроші та кредит у схемах та таблицях: навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 158 с.

43. Слободяник, Ю. Б., Хоменко Ю. О. Проблеми обліку основної діяльності лізингових компаній. Вісник Університету банківської справи Національного банку України. 2009. № 3. С. 165-169.

44. Смірнова О.О. Лізинговий бізнес в Україні: сучасний стан і можливості застосування іноземного досвіду. Фінанси, облік і аудит. 2014. Вип. 1. С. 128–140.

45. Теорія фінансів: підручник / П. І. Юхименко, та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 576 с.

46. Трач В.П. Лізинг: теоретичні аспекти та практика (на прикладі автотранспортних засобів). Львів : Видавництво Державного університету «Львівська політехніка», 2001. 436 с.

47. Трач В.П. Лізинг: теоретичні аспекти та практика. Львів: Львівська політехніка, 1999. 435 с.

48. Тригуб О.В. Організаційні аспекти ризик-менеджменту при наданні лізингових послуг. Бізнес Інформ. 2014. № 6. С. 365–372.

49. Турило А.М., Черемисова Т. А. Інноваційний лізинг : монографія. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2005. 143 с.

50. Фінанси : навчальний посібник / За ред. В. І. Оспіцева. Київ : «Знання», 2006. 415 с. С. 75.

51. Холодний Г.О. Лізинг в інвестиційному механізмі інноваційного розвитку підприємств. Харків : ХНЕУ, 2007. 196 с.

52. Горбатенко О.А. Проблеми та перспективи розвитку лізингових

53. відносин в Україні / О.А. Горбатенко // Фінанси України – 2012. –
54. № 13. – С. 123–126.

55. 4 Ярошевич Н.Б. Переваги та недоліки лізингу як виду кредитування засобів виробництва в Україні / Н.Б. Ярошевич //

56. Збірник науково-технічних праць Наукового вісника НЛТУ

57. України. – 2009. – Вип. 19.5. – С. 241–246.

58. Луців Б.Л. Сучасні аспекти лізингової діяльності банківських установ в Україні / Б.Л. Луців // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2012. – № 1(13)

59. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VUbsNB/2012_1/12_1_40.pdf.

60. Табачук Г.П. Фінансовий облік у банках : [навч. посіб.] / Г.П. Табачук, О.М. Сарахман, Т.М. Бречко. – К. : Центр навчальної літератури, 2010. – 424 с.

61. 7 Сухаревич В.Т. Банк як суб'єкт лізингових відносин / В.Т. Сухаревич // Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – № 19.8.

62. Драбовський А.Г. Лізинг як альтернативна форма фінансування та інвестування в сучасних умовах / А.Г. Драбовський // Збірник наукових праць ВНАУ. – 2012. – № 3. – С. 65–72.

63. 9. Лізинг як важливий інструмент фінансування економіки

64. України: етапи розвитку, особливості, результати [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.finalearn.com/lifers-814-2.html/>

65. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nfp.gov.ua/files/FK_2015.pdf

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України